

Verkiezingskoorts

Blijspel van Peter De Pauw

Dit stuk wordt uitgegeven in eigen beheer. Wens je een speeltoelating te bekomen, volg dan onderstaande regeling:

Stap 1: download de speeltoelating voor **Verkiezingskoorts** op de website <http://sites.google.com/view/toneelstukken>, of vraag ze aan bij de auteur zelf. Vul ze in en verzend ze ondertekend naar de auteur.

Peter De Pauw
Fortbaan 86
2160 Wommelgem
0473/701.389
regisseur@telenet.be

Stap 2: Na ontvangst van een getegentekende versie hebben jullie alvast een kopieer- en speeltoelating voor **Verkiezingskoorts**. Je kan met een gerust hart de repetities aanvatten.

Stap 3: Ruim voor de aanvang van de eerste publieke vertoning licht je SABAM in om aan de auteursrechten te voldoen, via het indienen van de 'aanvraag tot toelating theater en dans'. Meer informatie hierover op www.sabam.be. Indien je groep is aangesloten bij opendoek, kan je ook via opendoek.be een aanvraag indienen.

PERSONAGES:

Marcel De Wit, politieker

Vera, zijn vrouw

Petrick De Rooi, zijn jonge tegenstander

Koenraad De Simpele, zijn huisarts

Optionele rol: Els Kistenmaker, beroepsklaagster. Uitleg over deze rol staat achteraan de brochure.

DECOR:

Een woonkamer met aan de jardinkant een bureau vol papieren en verkiezingsmateriaal met daarboven een raam dat uitziet op de wereld. Het is guur en donker buiten. Achteraan bevindt zich de inkomdeur van de werkkamer met daarachter de hall. De overige muurruimte wordt ingenomen door een immense boekenkast vol met authentieke boeken. Aan de courzijde staat een luxueuze, dure leren tweezit met een bar(kast) naast. Centraal staat een bijhorende éénzit.

SCENE 1 : Vandaag

De telefoon gaat op het bureau. Hij blijft onophoudelijk rinkelen. MARCEL DE WIT komt binnen. Hij gaat gekleed in een deftig kostuum dat veel te strak zit. Onder zijn arm heeft hij de krant geklemd. In zijn hand een glas Whisky. Hij heeft geen zin om op te nemen.

MARCEL Ja, ja. Geduld, ik kom er aan. Ziet gij niet dat ik bezig ben?

De telefoon blijft rinkelen. Marcel besluit toch nog eerst zijn glas bij te vullen. Marcel gaat naar de telefoon.

MARCEL Goedemorgen, Marcel De Wit. Waarmee kan ik u helpen? ... Ja, dag madam. ... Ja, de Van Schoonbekerstraat, die ken ik, ja. Daar laat ik mij iedere ochtend door rijden in mijn BMW. Vertel het eens, wat is het probleem? ... Oei, dat is niet goed. En was dat een groot minibusje die uw zoontje heeft overreden? ... Niet zo groot dus. En wat wilt ge nu dat ik daar aan doe? ... Enkelrichting invoeren? ... Dat moeten we onderzoeken madam. En had u ook een voorkeur? ... Van de Markgravelei naar de Lange Lozanastraat. Wel daar zal ik zeker werk van maken. ... Ja madam. Dat is beloofd. Onze partij is er toch om mensen te helpen, nietwaar. ... Nee ik heb het hier opgeschreven (niet) en ik bespreek het als eerste op onze volgende vergadering. ... Dag mevrouw, en denk aan mij bij de volgende verkiezingen hé.

Marcel legt de hoorn neer. Hij richt zich bij zijn "lange parlés" rechtstreeks tot het publiek.

MARCEL Wat een trut was me dat. (*imiteert*) "Och mijnheer De Wit, mijn zoontje is overreden door een camion voor de deur van zijn huis. Ge zou daar echt eens iets aan moeten doen. De verkeersveiligheid moet dringend verhoogd worden in de straat". (*gewoon*) Jaja, tarara. Wie denken ze wel dat ze zijn? De burgemeester van Antwerpen?

====PROLOOG=====

Marcel gaat in de zetel zitten. Hij wil zijn krant beginnen lezen, maar als zijn zijn achterwerk de zetel raakt, gaat de telefoon alweer. Marcel zucht. Hij neemt nog een slok van zijn glas en staat dan rustig op. Hij neemt de telefoon bijna vloekend op.

MARCEL Goedemorgen, Marcel De Wit. Waarmee kan ik u helpen? ... Ja, dag mijnheer. ... Ja, de Van Schoonbekerstraat, die ken ik, ja. Daar laat ik mij iedere ochtend door rijden in mijn BMW. Vertel het eens, wat is het probleem? ... Oei, dat is niet goed. En had ge dat minibusje al lang? ... Pas op het oud ijzer staat hoog tegenwoordig. ... En wat wilt ge nu dat ik daar aan doe? ... Enkelrichting invoeren? ... Dat moeten we onderzoeken, mijnheer. En had u ook een voorkeur? ... Van de Lange Lozanastraat naar de Markgravelei. Wel daar zal ik zeker werk van maken. ... Ja mijnheer. Dat is beloofd. Onze partij is er toch om mensen te helpen, nietwaar. ... Nee ik heb het hier opgeschreven (niet) en ik bespreek het als eerste op onze volgende vergadering. ... Dag mijnheer, en denk aan mij bij de volgende verkiezingen hé.

Marcel legt de hoor weeral neer.

MARCEL Wat was dat voor een zageman. (*bedenkt zich iets*) Haha. Op zich wel handig. Madam daarnet wou van links naar rechts kunnen rijden en mijnheer van rechts naar

links. Als ik nu niks verander, hebben ze alle twee hun zin. Gedaan met klagen. Eindelijk tijd voor mijn krantje.

Marcel gaat in de zetel zitten. Hij zit nog maar net of de telefoon gaat alweer.

MARCEL Zeg, wat is dat hier? Een telefooncentrale? Ik moet mij laten sponsoren door Belgacom. Die verdienen fortuinen met de telefoontjes die ik binnenkrijg. Ach ja, laat maar bellen. Waarschijnlijk iemand die zijn straat verkeersvrij wil maken.

Marcel leest verder in zijn krant. VERA komt haastig op. Zij gaat naar de telefoon.

VERA Zeg, kunt gij dat niet opnemen? Het is waarschijnlijk toch voor u.

MARCEL Dat weet ge toch niet?

VERA Dit is een privé-nummer. Al wie dat er hier op belt, heeft de nummer persoonlijk van u gekregen.

MARCEL Er bellen anders wel veel buitenstaanders op. Verkeerd verbonden misschien?

VERA Dat weet ge toch pas als je opneemt?

MARCEL Neemt dan op. Trouwens, ik had het niet gehoord. Ik was al zo ver in mijn krant verdiept geraakt.

VERA Och, onnozelaar. Gij gaat nog eens veranderen in een krant, maar ge zult rap bij het oud papier liggen.

Vera neemt de telefoon op.

VERA Hallo, met Vera De Wit, waarmee kan ik u helpen? ... Ah, Petrick De Rooi. Hallo Petrick. Zijt gij al terug? Ge komt toch subiet? We zijn in blijde verwachting. ... Ah, ja, nee dat geeft niet. Ik zal 't wel aan de Marcel zeggen. Dag Petrick. *(ze haakt in)* Het was Petrick.

MARCEL Dat had ik nu nooit kunnen raden zie. Trouwens, ik hoop niet dat ge in blijde verwachting zijt van die kloot.

VERA Hij is onderweg naar hier, maar hij zal wat later zijn. Zijne vlieger had eerst vertraging en nu zit hij vast in de Van Schoonbekestraat.

MARCEL Die weet ik niet liggen.

VERA Die loopt van de Markgravelei naar de Lange Lozanastraat. Of andersom. Het is maar langs waar ge er in rijdt.

MARCEL Ah. Bedankt voor de info.

VERA Zeg, wat scheelt er eigenlijk? Gij zijt precies zo slechtgezind de laatste tijd. Is er iets?

- MARCEL** Ik zou niet weten wat.
- VERA** En toch is er iets.
- MARCEL** Maar nee.
- VERA** Slecht geslapen?
- MARCEL** Ik slaap altijd slecht. Dat weet ge.
- VERA** Hebt ge het soms te druk?
- MARCEL** Te druk? Ikke? Te druk? Toch niet op een maand voor de verkiezing zeker. Hoe komt ge daar nu bij? Het enig wat ik moet doen is laat vergaderen, flyers uitdelen en vriendelijk lachen tegen mensen die ik van haar nog pluimen ken en die uiteindelijk toch stemmen op de verkeerde partij. Hoe zou ik het nu druk kunnen hebben?
- VERA** Ziet ge het. Gij hebt last van stress.
- MARCEL** Maar ik heb gene stress. Ik doe het op mijn gemak.
- VERA** Soms kan “het op u gemak doen” ook al vermoeiend zijn. Ge moet het wat rustiger aandoen op uwe leeftijd. Ge zijt niet meer bij de jongste.
- MARCEL** Hoe oud denkt gij dat ik ben?
- VERA** Wat is dat nu voor een vraag? Als uw vrouw WEET ik dat ge 58 zijt.
- MARCEL** En is dat nu een moment om aan stoppen te denken?
- VERA** Voor de meeste mensen wel ja. De meeste mensen beginnen dan al uit te bollen. Die doen het wat rustiger aan op het werk en die gaan al is een keertje meer naar het theater, opera,
- MARCEL** Zijt ge er weer met uwen opera?
- VERA** ... Gewoon genieten van de schoon dingen van het leven, ziet ge?
- MARCEL** (*kijkt haar aan van top tot teen*) Nee, dat zie ik nu niet graag zie, die schoon dingen van u. Och zeg. Als ik over de 60 ben zal ik wel zien. Ik zit nu al lang genoeg in de politiek om er nog één ambtstermijn bij te doen. En als ik die helemaal mag uitdoen ben ik tegen dan 64. Dan zullen we nog wel eens klappen.
- VERA** En dat betekent dat ge de komende zes jaar weeral geen enkele avond meer thuis gaat zijn.
- MARCEL** (*zijdelings*) Om op uw gezicht te zitten zien zeker...
- VERA** Huh?

- MARCEL** Ik heb geen zin om heel de avond voor TV te hangen. Ik zit zo niet ineen. Wat is daar nu op tegenwoordig. Niks. Zelfs met al die digitale zenders is er nog geen bal op. Geeft mij dan maar een goeie vergadering. Dat is beter dan al die “familie” en “thuis” brol.
- VERA** Ik vind thuis nochtans een van de betere series.
- MARCEL** Weet ge wat ze eens op TV zouden moeten geven: “het leven zoals het is – de politiek” Dat is nog schrijnender dan al die “luchthavens” en “komen etens” samen.
- VERA** Hele dagen zatlapperij filmen op café zeker?
- MARCEL** Ja dat hoort er bij hé. Den beste politiek wordt nu eenmaal gevoerd tussen pot en pint.
- VERA** Luistert Marcel, ene goeie raad. Denkt er is over na. Meer vraag ik niet. Als het niet meer gaat moet ge stoppen...
- MARCEL** Ik zal wel zien.
- VERA** ... En liever vandaag dan morgen. Voor dat ge het weet krijgt ge het aan uwen tikker. Dan kunnen ze u tussen zes planken afvoeren op verplicht pensioen.
- MARCEL** Ik heb liever dat ze mij met geheven kop op een draagberrie van het strijdtoneel weg moeten dragen, dan dat ik de aftocht moet blazen met mijne staart tussen mijn benen.

De bel van de voor deur gaat.

- VERA** Dat zal Petrick zijn. Denkt er maar eens over na.

Vera gaat de voordeur openen. Marcel gromt binnensmonds. Als ze weg is:

- MARCEL** Eigenlijk heeft ze wel gelijk. Het vraagt te veel tegenwoordig. Het wordt gewoon te zwaar. Weet ge, vroeger kon ik er nog tegen dat ik pas om twee uur in bed lag, maar tegenwoordig gaan mijn blaffetuurtjes ook om 10u naar beneden. En als ik mij opboei tijdens vergaderingen krijg ik soms zo'n pijn op mijn borst. Ik moet Koenraad daar ook eens naar laten kijken.

Hij gaat een glaasje whisky inschenken.

Langs de ene kant wil ik wel stoppen, maar ja, ik ga die Patrick niet zo maar laten winnen. Als die kloot aan de macht komt zijn we verder van kant. En, onder ons gezegd en gezwegen, ik ben het beste tegengewicht voor die kerel. Die noemt zichzelf ambitieus. Ha! Ik noem het een machtsgeile peut. Die blaast zichzelf altijd helemaal op als er iets tegen hem beslist wordt. Een van de dagen ontploft hij nog eens.

Vera komt binnen met PETRICK.

MARCEL Hier hebt ge Pat De Peut.

PETRICK en toen zei die andere tegen die ene: “Wel doet er dan wat koud water bij”...

Beiden lachen hard

VERA Dat is een goede. Die moet ik onthouden.

PETRICK Die vind ik persoonlijk een van de beste jokes die ik ooit heb gehoord. Kort maar krachtig.

VERA Maar gij kunt dat ook hé, moppen vertellen. Ik kan dat niet. Ik kan ze amper onthouden. Zeg, gij ziet er weer goed uit. Schoon kleurtje. Was het goed weer in Spanje?

PETRICK Dominicaanse Republiek. Ik heb twee weken op de Dominicaanse Republiek gezeten. En ja, het was daar prachtig weer. Bakken zon, dat doet een mens deugd.

VERA (*naar Marcel, die doet of hij doof is*) Ik ben daar nog nooit geweest. (*terug tot Petrick*) Dat lijkt me bijzonder schoon daar.

PETRICK Moet ge zeker eens doen. Stralende zon, helderblauwe zee, witte stranden en de grieten daar zwemmen rond in hun blote ... afin, een zaligheid.

VERA In ieder geval beter als dat zuur weer van hier. Dat heeft hier de laatste veertien dagen niks anders gedaan dan geregend.

PETRICK Ja, als die zure regen op uw gezicht valt op de moment dat ge den tarmac op wandelt in Zaventem, weet ge dat uw vakantie voorgoed gedaan is. Volgens mij vreet die regen zelfs dat bruin van uw gezicht.

Vera en Petrick lachen. Marcel komt het onderonsje verstoren.

MARCEL Uw vliegtuig is niet neergestort, zie ik.

PETRICK En uw ventje is hier ook, zie. Nee. Spijtig voor u, maar ik ben viever dan ooit. Dag Marcel.

MARCEL Patrick. Alles OK?

PETRICK Ja. Zoals het hoort, alive and kicking.

MARCEL Weeral moppen aan het vertellen?

PETRICK Bah, ik had er toevallig weer eentje gehoord van dien Amerikaan die naast mij zat op de vlieger. Die moest ik toch even delen, niet? En ik zie ons Veraatje zo graag lachen.

VERA Ach, Petrick. Ge maakt me nog verlegen.

MARCEL Ja. Ze wordt al zo rood als een overrijpe tomaat. Ons Veraatje, ons Veraatje, ...
“Ons” zou zich beter met zijn eigen vrouw bezighouden.

VERA Dat is juist. Linda is er niet bij?

PETRICK Nee, die wou al meteen de was gaan doen en naar haar poes gaan zien, ge weet hoe dat gaat. Maar... ik kwam eigenlijk voor de Marcel.

VERA Ik heb het begrepen. Ik zal de heren maar laten, zeker? Als ge nog iets nodig hebt, moet ge het maar laten weten. Moeten jullie al iets drinken?

PETRICK Nee hoor schat. We zullen het zo wel redden.

VERA Goed. Dan ga ik maar.

PETRICK Dag schoonheid.

VERA (*bijna verliefd*) Dag Petrick.

Marcel rolt met zijn ogen. Vera gaat af.

MARCEL Ik heb iets van hier genomen.

PETRICK Oh ja, daar wil ik anders ook wel wat van. Doe mij maar een martini, on the rocks.

MARCEL Ik heb geen rocks in huis.

PETRICK Dan maar puur.

Marcel neemt een fles en wil ingieten.

PETRICK Dry als het kan.

Marcel zet de fles weg en neemt een andere. Hij giet dit in een glas en geeft Petrick zijn drinken. Ze nemen een slok.

PETRICK Schol.

MARCEL Schol. Zeg, wat is dat allemaal? Loopt gij mijn vrouw een beetje te versieren? En dan nog waar ik bij zit?

PETRICK Ach nee. Dat is gewoon wat gezwets. Ge moet de vrouwen laten voelen dat ze knap zijn en zelfs de meest mottige doos geeft aan u een voorkeursstem.

MARCEL Ik hoop dat die van ons slim genoeg is om op mij te stemmen.

PETRICK Ik kom juist terug van een fantastische reis en ik ben goed gezind, dat is alles. Man, die vrouwtjes op de Dominicaanse... man, man, man. Ik heb daar het een en het ander gezien. Die vrouwtjes hebben niet veel aan, die zijn schoon gebouwd en altijd gretig om met u... aan den toog te hangen, als ge begrijpt wat ik bedoel.

MARCEL Serieus?

PETRICK Het zal nog niet.

MARCEL Dan moet ik daar precies ook een naartoe.

PETRICK Doen man!

Petrick drinkt.

PETRICK Volgens mij is den alcohol daar wel veel straffer als hier. Die dames werden daar allemaal zat. Het was gewoon elke dag prijs.

MARCEL En wat zei die van u daar van?

PETRICK Die weet dat niet.

MARCEL Die was er toch bij?

PETRICK Natuurlijk. Maar die kan niet tegen die warmte van ginder. Die lag de hele tijd in ons kamer onder de ventilator. En die zal dat ook niet te weten komen, zij gerust. (*dreigend naar Marcel*) Ik ga ze het in ieder geval niet vertellen. Man, ik voel mij als herboren.

MARCEL Ik zie het. Maar volgens mij hebt ge dat kindersmoeleke al langer.

PETRICK U even opladen voor de storm van de verkiezingen, dat vind ik nog altijd een fantastische therapie. Ik heb gewoon alle stress achter mij gelaten toen ik naar daar vertrok. Ge zou dat ook eens moeten doen.

MARCEL Stress is voor watjes.

PETRICK Maar er is niks mis met op vakantie gaan. Ik ga altijd als de verkiezingen er aan komen. Ge moogt toch geen fluit doen als de sperperiode is ingegaan. Ik ruik gewoon de overwinning al. Yes!

MARCEL Neen, dat was ik daarnet, sorry. Trouwens, zo zeker zou ik van die overwinning niet zijn.

PETRICK En waarom niet? De kiezers dragen mij op handen.

MARCEL Ja, recht naar buiten. Nee, nee. Er gaat niets boven de gevestigde waarde.

PETRICK De mensen kiezen voor een ambitieus plan.

MARCEL De burgers kiezen voor ervaring en maturiteit, niet voor snotapen die nog nat achter hun oren zijn.

PETRICK Komaan Marcel, wat zijt ge nu? 60?

MARCEL Hé...

PETRICK Gepasseerd? Het is toch niet meer wat het geweest is.

MARCEL Een vos verliest wel zijn haren, maar niet zijn streken.

PETRICK Maar een vos met alzheimer loopt toch ook niet zo rap meer achter de kiekens.

Petrick lacht luid.

MARCEL Hela, een beetje meer eerbied voor mijn grijze haren, ja?

PETRICK Uiteraard. Veel respect. Maar uw tijd van gaan is gekomen. Het wordt tijd dat ge plaats maakt voor de nieuwe garde. Er moeten nieuwe mensen komen, die hun vernieuwende blik kunnen werpen op de problematiek. Echte “problem solvers”. Mensen zoals ik.

MARCEL Zijt ge zot? Gij toch niet zeker. Jongen, gij ziet nog groen achter uw oren. Toen dat ik begon met politiek hing jij nog aan uw moeders borst. Nee, nee. Gij moet nog te veel leren. Om mij van de troon te stoten moet ge vroeger opstaan.

PETRICK Ik wil u alleen waarschuwen. Volgens de peilingen...

MARCEL Met getallen kunt ge alles bewijzen.

PETRICK Volgens de peilingen gaat ge een serieuze nederlaag tegemoet. De mensen zijn niet vergeten wat ge begin dit jaar hebt uitgespookt met de stadskas.

MARCEL *(staat geprikkeld recht)* Zwijgt me daar over. Dat moet ik elke keer weer horen.

PETRICK Voila!

MARCEL *(kwaad)* Maar het klopte toch achteraf. Die firma moest ons inderdaad nog geld. Maar dat zetten ze dan niet in de krant. Ik had verdomme een recht van antwoord moeten eisen. Dat er geld te kort was, dat zetten ze in het groot op de voorpagina, maar dat het een misverstand bleek te zijn, dat zetten ze nog niet tussen de overlijdensberichten.

PETRICK Ja, de pers. Ge kunt er heel groot door worden, maar een simpel gazet kan u met één artikeltje als een vlieg tot spijs slagen.

MARCEL Ik geef niet op. De mensen zijn dat toch al bijna vergeten, zeker?

PETRICK Dat weet ik nog zo niet. Maar goed, jongen. Dat is uw probleem. Maar zeg niet dat ik u niet gewaarschuwd heb.

Petrick lacht luid.

MARCEL Ach, Een gewaarschuwd man telt voor twee. Ge krijgt het dus dubbel zo lastig de komende verkiezing.

Ze drinken nogmaals van hun glas.

PETRICK Waarvoor ik eigenlijk naar hier kwam, ik kwam nog eens horen of ge klaar waart voor het debat van volgende maand?

MARCEL Uiteraard. Hoe kunt ge daar nu niet voor klaar zijn. De vragen zijn gekend, de antwoorden voorbereid, de messen geslepen,... ik ben klaar om u in de pan te hakken.

PETRICK Jaja. We zullen wel zien.

MARCEL Daar durf ik mijn joker op inzetten.

PETRICK Hou uw joker maar even bij. Ge moet het vel van de beer niet verkopen voor hij geschoten is. Trouwens, ik win deze keer! Ik voel het.

MARCEL Ach, Patrickske, de meeste dromen zijn bedrog.

PETRICK "I'm your worst nightmare", Marcel. Ik ben uw nederlaag stap voor stap aan het voorbereiden. Wees maar op uw hoede.

MARCEL Altijd, als ik in de buurt van oplichters ben.

PETRICK Afijn, ik moet gaan. Ik moet nog wat recupereren van mijn... jetlag. *(hij drinkt zijn glas leeg)* Marcel, ouwe jongen.

MARCEL Patrick. Succes, maar ook niet te veel. Juist genoeg om tweedes te worden.

PETRICK Het spel is begonnen. Salut. Ik laat mezelf wel uit. Doe de groeten aan ons Veraatje.

Petrick verdwijnt.

MARCEL Ons Veraatje, ons Veraatje. Precies of hij is er al jaren mee getrouwd. *(tot het publiek)* Dat bedoel ik nu met een omhooggevallen kloot. Die denkt dat hij al gewonnen is. Man, ik haat mensen die zo zijn, zo doen alsof ze al gewonnen zijn en de ander dan in zijn gezicht uitlachen als het zo ver is. Ongeacht wie er ook wint, als je minder kopstemmen haalt dan Patrickske, moet je dat voor de rest van je leven horen...
Verdomme hé. Eigenlijk ben ik wel een beetje bang voor de uitslag. Die peilingen in de krant tonen inderdaad aan dat die kleine snotaap mij de das zal omdoen bij de verkiezing. Maar ja, ik kan mij toch ook niet zo maar gewonnen geven. Ik had dat vroeger ook altijd. Als we Monopoly speelden moest ik altijd winnen. Ik kan echt niet tegen mijn verlies. En als ik dan dat hotel op de Meir moest betalen sloeg ik het bord altijd van tafel ...

Marcel begint zich op te boeien.

Zie, ik moet een manier vinden om mij dat gezichtsverlies te besparen. Maar opgeven, dat is niet aan mij besteed. Dat staat niet in mijn woordenboek. Stilstaan is achteruit gaan. Ik heb niet voor niets al die jaren gezwogen om te staan waar ik nu sta ...

Hij krijgt een kramp en wrijft er over in de hoop het te stoppen.

Verdomme hé. Ik krijg weer kramp in mijn borst. Dat is van de stress. Die kikker doet mij nogal wat aan. Al dat gepieker, ik word daar fysiek ziek van. Dat is de nagel aan mijn doodskist. Ik krijg het nog eens aan mijn hart van die ... Maar, wacht eens, dat is het! Ik weet het! Ik moet gewoon ... Vera! Vera! ... Help! Help! ...

Marcel gaat theatraal op de grond liggen en zoekt een goede houding.

SCENE 2 : een halfuur later

KOENRAAD, dokter in gewone kleren, komt Marcel onderzoeken die in de zetel zit. Marcel heeft zijn hemd los gedaan, zodat hij in blote bast op de zetel ligt, en lijkt een zwaar gevelde man. Hij zucht en kreunt. Vera laat de dokter binnen. Ze is enorm overstuur bezorgd.

VERA Wat ben ik blij dat je zo snel kon komen. Ik ben helemaal over mijn toeren.

KOENRAAD Rustig aan. Probeer eerst even op adem te komen en vertel eens wat er gebeurd is.

VERA Ik weet niet wat er gebeurd is. Ik hoor hem tot in de keuken roepen en als ik kom zien ligt hij hier languit op het tapijt. Zijn ogen draaiden weg en hij lag daar maar te... liggen.

KOENRAAD En lag hij daar al lang?

VERA Ik weet het niet. Hij was van alles aan het bespreken met Petrick. Wat er gezegd is en hoe lang Petrick al weg is weet ik niet. Ik weet het echt niet. Ik weet het echt niet.

KOENRAAD Kalm aan, Vera. Dat is hier geen ondervraging, hé.

Koenraad gaat naar Marcel.

KOENRAAD Dag Marcel.

MARCEL *(zielig)* Ja, jongen...

KOENRAAD Ik ben niet gewoon zo'n dringende oproep te krijgen voor u. Ik zat bij God nog bij een andere patiënt. Die was net bezig hare soutiens los te maken zodat ik haar eens grondig kon onderzoeken. Ik hoop dat ge een grondige reden hebt om mij te laten komen. Vertel het eens. Wat is er allemaal aan de hand?

MARCEL *(zielig)* Ik weet het niet. Ik denk dat ik even weg ben geweest, maar ja, zeker weet ik dat ook niet. Ik was met de Patrick aan het praten en we hadden wat woorden. Als hij is doorgedaan heb ik zeer gekregen. Zo van uit het niets.

KOENRAAD En toen?

MARCEL Toen? Niks meer. Het eerste wat ik me nog herinner is dat Vera bij mij stond en vertelde dat ze de dokter had gebeld.

KOENRAAD En waar had ge dan zeer?

MARCEL In mijn borst.

KOENRAAD Hebt ge ambras gemaakt?

MARCEL Nee. Alé, toch niet meer dan anders.

KOENRAAD Hebt ge u speciaal over iets opgeboeid?

MARCEL Bwah, nee. Ineens kreeg ik dat.

KOENRAAD Wat kreeg je dan?

MARCEL Zo van die pikkende... steken. En van die hete... warmteaanvallen.

KOENRAAD Vapeurs?

MARCEL (*Blij met de suggestie*) Dat ook ja. En kramp, man, zo'n harde kramp.

KOENRAAD Waar kreeg je dat?

MARCEL Hier, in de zetel.

KOENRAAD Ik bedoel: waar aan uw lichaam?

MARCEL Het was precies of ze spanden een koord rond mijn borstkast. Ik kon amper asemen.

KOENRAAD En verder?

MARCEL (*zoekt een nieuw symptoom. Plots*) Kloppingen, heel den tijd. Kloppingen dat ik had in mijn hart, kadoem..., kadoem..., kadoem....

KOENRAAD Dat op zich is niet slecht.

MARCEL (*voelt dat het niet pakt*) Maar niet zomaar een kadoem, hé. Het was meer zo... een samentrekken van mijn hartspier, geloof ik.

KOENRAAD Dat doet ze al jaren.

MARCEL Maar ook in mijn maag. En overal. En die koorts. Man ik gloeide gewoon. Ik denk dat als ge het licht zou hebben uitgedaan, ge mij nog zou hebben zien liggen.

Koenraad kijkt bedenkelijk naar Vera.

KOENRAAD En had je pijn aan uw polsen of uw armen?

MARCEL Niet dat ik weet.

KOENRAAD En dat hebt ge daarjuist voor de eerste keer gekregen?

MARCEL Ja. Ge kent mij nu toch. Ik ben toch nog een viriele vent.

KOENRAAD Jaja, als ge uw eigen gelooft.

MARCEL Hela.

KOENRAAD Ik zou toch maar oppassen met zulke uitspraken. Ge zij geen dertig meer. Vooruit, zet u eens even vooraan in de zetel. Dan kan ik u onderzoeken.

Koenraad onderzoekt Marcel met de stethoscoop.

MARCEL Oei, ha, ha, dat is koud.

KOENRAAD Daar kunt ge toch wel tegen?

MARCEL Tegen die kou wel, maar niet tegen dat kriebelen. Ha, ha.

KOENRAAD (*tot Vera*) Een kleine van vier heeft er niks aan. (*tot Marcel*) Kunt ge eens diep inademen? (*Marcel ademt zwaar in*). Uitademen (*Hij ademt uit*). In...

Marcel ademt opnieuw in. Omdat er geen "uit" komt, kijkt hij bang afwachtend naar Koenraad. Die geeft uiteindelijk het verlossend woord.

KOENRAAD Uit...

MARCEL Ah.

Marcel ademt eindelijk uit. Daarna stopt Koenraad zijn onderzoek.

KOENRAAD Ik hoor niks.

MARCEL Tja. Dat ziet er niet goed uit dan.

KOENRAAD Ik bedoel niks speciaals. Alleen, kadoem, kadoem, kadoem...

MARCEL Ziet ge het wel. Man, man, man, dat is niet goed.

KOENRAAD Er is niks mis met uw kadoem, kadoem, kadoem. Dat klinkt bij elke normale mens hetzelfde.

MARCEL En mijn longen?

KOENRAAD Er zit geen ruis op. Niet op uw longen, niet op uw hart. Ik denk dat gij zo gezond zij als een vis. Hebt ge iets verkeerd gegeten? Sommige mensen kunnen daar enorme kramp van krijgen.

VERA We hebben gewoon wortelstomp met worst gegeten.

MARCEL Maar misschien is er wel iets aan mijn maag. Hoort eens naar mijn maag.

KOENRAAD Ik zal eens voelen. Ga daar eens liggen.

Marcel gaat met veel moeite op de tweezit liggen. Hij ontbloot zijn buik. Koenraad duwt op de maag van Marcel. Marcel moet weerom lachen.

MARCEL Haha. Dat kittelt.

KOENRAAD Zit nu toch eens stil. Hoe kan ik u nu deftig onderzoeken?

MARCEL Ja zeg! Wat kan ik er aan doen dat gij koude handen hebt.

KOENRAAD Dat is een teken van gezondheid.

MARCEL En ge hebt een natte neus ook zeker, gelijk als bij de honden? Ik zal straks eens onder uw kinnetje krabben.

VERA En dokter?

KOENRAAD Zegt maar Koenraad. We zijn nu toch al lang genoeg vrienden.

MARCEL Gij zijt wel een dure vriend, hé. Zeker als ge in het weekend op bezoek komt.

VERA Ik weet het wel dat we al lang vrienden zijn. Maar als ik u als dokter laat komen, dan zijt gij ook dokter. Wel, wat is er allemaal mis? Toch niks ernstig? Is het zijn hart?

KOENRAAD Ik denk dat er vooral wat mis is in Marcel zijn bovenkamer.

Koenraad geeft Marcel een koortsthermometer. Deze steekt hij in zijn mond.

KOENRAAD Hier, meet jij ondertussen uw koorts maar.

VERA Ik wist al langer dat er daarboven bij hem iets niet juist is, maar om hem dan ziek te noemen ...

MARCEL *(haalt de thermometer uit zijn mond)* Hela, een beetje beleefd, hé. De patiënt kan jullie nog wel goed horen, hoor.

KOENRAAD *(tot Marcel)* Dan is met uw oren ook al niks mis. *(Koenraad stopt de thermometer terug in Marcels mond.)* En houdt dat in uw mond. *(Dan tot Vera)* Ik kan niet direct iets vinden. Het is nu ook niet dat hij er ziek uitziet.

VERA Ik maak mij wel zorgen. Zou het kunnen dat er iets is dat we niet vinden?

KOENRAAD Dat kan altijd. Maar ik zou me daar geen zorgen over maken. Volgens mijn eerste bevindingen is er niks aan de hand.

VERA Gewoon wat last van de stress, dokter?

KOENRAAD Koenraad. Zo iets ja. En anders moeten we hem meenemen naar het ziekenhuis om hem eens binnenste buiten te keren.

MARCEL *(haalt de thermometer uit zijn mond)* Laat het uit, hé.

KOENRAAD Goed. Laten we eens kijken. 37.2 Dat is normaal.

MARCEL Voor mij is dat veel, hoor.

KOENRAADIk denk dat ge helemaal niet ziek zij.

MARCEL (*binnensmonds*) Verdomme, hé.

KOENRAADGewoon wat overgestresseerd. Ge zij niet meer bij de jongste en uw werk is niet echt rustgevend, nietwaar?

Marcel probeert zijn volgende truc. Hij doet alsof hij blind is en paniekerig.

MARCEL Oh nee. Wat gebeurd er? Vera? Waar zijt gij? Ik zie u niet meer staan.

VERA Zeg. Zo ziek zijt ge nu ook weer niet. Ik sta hier.

MARCEL Ik zag u niet. Koenraad stond voor u. (*Hij probeert een volgende truc*) Vera, ik heb dorst.

VERA Ga dan drinken halen.

MARCEL Ik ben wel ziek, hé. Ik word draaierig als ik recht sta.

VERA Ja, ja. Daarjuist met Petrick te veel dubbele whisky's gedronken zeker? Dat symptoom hebt ge al langer dan vandaag.

MARCEL Ik wil een glas water. Straks droog ik helemaal uit.

VERA Ge weet de kraan staan.

MARCEL Gaat gij dat niet halen voor mij? Straks droog ik helemaal uit. En daarbij Koenraad moet mij nog verder onderzoeken.

KOENRAADIk ben anders wel klaar met mijn onderzoek. Ik moet zelfs geen briefje voor de apotheek schrijven. Met gewoon wat platte rust kom je er wel denk ik. Alé, ik ga dan maar eens.

MARCEL Vera! Ga nu een glas water halen. Ge hebt gehoord wat mijnheer de dokter gezegd heeft. Ik moet platte rust houden. Daarbij. Ik ben te zwak om zelf iets te gaan halen. En mijn keel voelt zo droog aan. Kuch, kuch. Ik speak alleen nog watjes.

VERA Het is al goed. Ik ben al weg. Mannen, hé. Als ze ook maar iets mankeren, kunt ge er niks meer mee aanvangen. Die gaan precies dood van een simpele verkoudheid.

Vera gaat af om een glas water te halen. Marcel veert recht, springt over de zetel en klampt Koenraad vast. Koenraad schrikt.

KOENRAADWat? Een mirakel! Wat is dit?

MARCEL Ge moet goed naar mij luisteren. Ik heb niet veel tijd om het uit te leggen. Vera staat hier binnen de kortste keren terug in de kamer. Gij moet mij helpen.

KOENRAADHoe? Wat? Ik weet niet wat ge wilt zeggen?

MARCEL Zwijgt. Ik heb u in onze jaren vriendschap nog niet veel gevraagd. Klopt?

KOENRAADKlopt.

MARCEL En wij zijn toch vrienden die op elkaar kunnen vertrouwen? Klopt?

KOENRAADKlopt.

MARCEL En die serieus wat over hebben voor elkaar, klopt?

KOENRAADKlopt. Ik zit hier precies bij een schrijnwerker...

MARCEL Geen tijd voor grapjes nu. Ik ben heel dat politiek gedoe een beetje beu. Pas op, versta mij niet verkeerd. Ik heb dat altijd graag en goed gedaan, maar trop is te veel en te veel is trop. Ik wil er mee stoppen en gij moet mij daarbij helpen. Ik heb er over nagedacht en er een eind aan maken lijkt me de beste oplossing. Koenraad, ik ben te oud aan het worden. Er komt sleet op de formule. Ik kan het niet meer aan.

KOENRAADWij zijn allebei 55 Dat is toch nog niet te oud. Zou je dat nu wel doen?

MARCEL Honderd procent zeker.

KOENRAADGe hebt nog zo veel in het verschiet.

MARCEL Het kan alleen nog maar achteruit gaan. Ik heb het beste gehad. Vanaf hier gaat het alleen maar bergaf.

KOENRAADWie zegt dat?

MARCEL De Patrick. En, ik zeg het niet graag, maar hij heeft gelijk deze keer.

KOENRAADZeg, gij kent die Petrick toch al langer dan vandaag. Die kletst maar wat uit zijn nek. Dat is toch ook een politieker, net als jij.

MARCEL En toch heeft hij gelijk. Ik heb besloten er een streep onder te zetten.

KOENRAADEn uit ethisch oogpunt mag ik als dokter niet helpen bij euthanasie.

MARCEL Euthanasie?

KOENRAADIk kan dat niet. Gij zij een te goede vriend.

MARCEL Waar hebt gij het over?

KOENRAADNu mag je vragen wat je wil, maar niet dat ik mee help om u om zeep te helpen.

MARCEL Pardon?

KOENRAAD Als ge uw eigen van kant wilt maken, doet ge dat maar in uw vrije tijd. Niet als ik er bij ben. Trouwens heb jij er al eens over nagedacht wat er dan met Vera moet gebeuren?

MARCEL Wat heeft Vera hier mee te maken?

KOENRAAD Dat arm schaap gaat helemaal alleen achter blijven. Ik vind dat eigenlijk zeer egoïstisch dat ge daaraan denkt zonder Vera daarin gehoord te hebben. Ik zal die nogal eens moeten opvangen.

MARCEL Koenraad.

KOENRAAD Als jij er niet meer bent, gaat die natuurlijk een andere man nodig hebben. Die taak zal ik dan op mij moeten nemen, als vriend van de familie.

MARCEL Koenraad.

KOENRAAD Het zal een zware dobber zijn om te dragen, maar het is de enige manier als jij er niet meer bent ...

MARCEL Koenraad! Niet zo galopperen. Zo rap zijt ge van mij niet vanaf. Ik ben nog niet van plan mijn pijp aan Maarten te geven. Daar moet ge mij toch al in kennen zeker? Nee, nee, jongen, er loopt nog te veel ongeschoten wild op de wereld.

KOENRAAD En ik dacht ...

MARCEL Gij dacht verkeerd. Nee. Ik wil ...

Marcel kijkt de gang in, ploft snel terug in de zetel en speelt zijn ziekte weer uit. Koenraad blijft even verbaasd staan. Vera komt terug binnen.

VERA Hier zie. Hier is uw glaske water. Nog iets van doen, schat?

MARCEL Wel, nu dat ge het toch vraagt. Kunt ge boven eens een pilleke tegen de koppijn gaan halen. Dan pak ik dat gelijk in met dat water. En een Dafalganneke hé. Ik verdaag die rommel van Aspro of Brufen niet. Daar keert mijn maag altijd van om en dat is geen gezicht, zo'n naveltje op uwe rug. Haha. Oh! Het doet zelfs zeer als ik lach. Haha. Au! Dat is een goede mop hé, Koenraad?

Koenraad staat er als van de hand Gods geslagen bij.

KOENRAAD Eu ... ja. Ja. Een navel.

VERA Wat is er? Gij hebt precies een spook gezien.

KOENRAAD Eu ... spoken, ja. Nee. Nee, ik ... ik heb mij vergist daarnet en ik was daar nog even over aan het nadenken.

VERA Vergist? Toch niet in diagnose? Het is wel iets ernstig? Ge houd toch niks achter de hand voor mij?

KOENRAAD Nee, natuurlijk niet. Ik zou niet durven.

VERA Hij moet toch naar het ziekenhuis? Moet ik al een koffer pakken?

KOENRAAD Nee. Het was over wat Marcel had gezegd.

MARCEL Niks, lieveling, ik heb niks gezegd, maar hij dacht dat ik iets zei.

VERA Wat dacht ge dan dat hij zei?

KOENRAAD Hij zei dat hij er een einde aan wou maken ...

VERA Een einde? Aan wat?

MARCEL (*krachtig*) Aan die koppijn waar ik nu al heel de tijd mee zit. Hoe zit dat nu met die pijnstillers. Met hier te staan tetteren zal het niet overgaan hoor, Vera. Ge had al terug moeten zijn.

VERA Amai. Gij zij ook difficile manneke. Maar bon, het is goed. Ik ben al weg. Als er iets is, roept ge maar, ik ben zo terug.

Vera verdwijnt weer.

KOENRAAD Vertelt snel voort. Want ge hebt mij nieuwsgierig gemaakt.

MARCEL Goed, wat ik al heel de tijd wou zeggen ...

KOENRAAD Ja vertel. Ge wilt u niet van kant maken ...

MARCEL Nee.

KOENRAAD Dat is al positief.

MARCEL Zwijgt. Luistert. Volgens de laatste verkiezingspeilingen...

KOENRAAD Ach, met getallen kunt ge alles bewijzen.

MARCEL Dat weet ik, maar zwijgt nu eens een minuutje. Uwen tater staat ook niet lang stil, hé.

KOENRAAD Ik wil het gewoon weten.

MARCEL Zwijgt dan.

KOENRAAD Oké. Vanaf nu zwijg ik als een graf. (*ritst zijn mond toe*) Zip.

MARCEL Als ge nu niet maakt dat ge zwijgt leg ik u subiet persoonlijk in uw graf ... (*Koenraad zwijgt eindelijk*) dank u ... Volgens die peilingen zou ik de komende verkiezingen een serieuze nederlaag lijden. Petrick zou met de helft van mijn

stemmen gaan lopen. Ik wil dat risico niet lopen. Ik heb besloten dat de tijd rijp is dat ik me terugtrek uit de politiek om mezelf en mijn vrouw wat meer in de watten te leggen. Wat meer naar de vrouwtjes zien, wat snoepreijes, en fin, ge weet wel ... Maar ik wil niet dat de Patrick zo maar met de pluimen gaat lopen. Die vernedering kan ik niet aan. Daarom heb ik een plan bedacht.

KOENRAAD En daar hebt ge mijn hulp voor nodig?

MARCEL Goed maatje. Gij zij dan toch slimmer als dat ge er uit ziet. Dat jarenlang studeren heeft toch nog iets achtergelaten. Ik wil mij ziek laten melden. Als ik een serieuze ziekte kan oplopen, heb ik een gegronde reden om mij uit de verkiezingen terug te trekken. Dan moet een ander maar in mijn plaats gaan zetelen.

KOENRAAD En jij wil dat ik u een ziekte aan de hand doe? Ik ben wel een dokter, geen ziekteverspreider.

MARCEL Niet echt hé, pipo. Ik wil niet echt gevelde worden. Gij moet mij een valse diagnose stellen. Verzint maar wat. En met die diagnose heb ik een goed excuus om niet meer aan al die zever van de verkiezingscampagne te moeten meedoen. Dan kan ik op pensioen.

KOENRAAD Maar die lijsten zijn toch al gemaakt? Daar kunt ge toch niet meer onderuit.

MARCEL Ze mogen al mijn kopstemmen hebben. Misschien maakt die ziekte mij zelfs nog populairder. Het gepeupel heeft graag een underdog. Sympathie voor de zwakkere mensen, dat werkt goed.

KOENRAAD Ik weet het toch niet goed.

MARCEL Toe Koenraad. Gij zij toch mijne vriend? Zoiets hebt ge toch over voor mij. Één leugentje om bestwil. Verzint maar een diagnose; het is allemaal gelijk wat ge mij geeft. En ik speel dat spelletje wat voort tot na de verkiezingen. Daarna genees ik op spectaculaire wijze en is alles achter de rug. Simple comme bonjour.

KOENRAAD En kunt gij dat wel volhouden? Ik zou dat toch eens eerst met Vera willen bespreken. Ik zal het haar eens gauw gaan vragen.

Koenraad wil naar de deur gaan. Marcel houdt hem tegen.

MARCEL Nee! Dat moogt ge niet doen. Vera mag hier niks van weten. Die verraadt haar eigen binnen de kortste keren. Die klapt altijd hare mond voorbij.

KOENRAAD Ik weet het toch niet, hoor. Kunt ge u niet gewoon vroegtijdig terugtrekken?

MARCEL Pardon?

KOENRAAD Van de verkiezing, bedoel ik.

MARCEL Ah.

KOENRAAD Kunt ge niet gewoon op pensioen gaan?

MARCEL En die kloot van een Patrick gelijk geven zeker? Dat groentje beweert dat ik te oud ben voor de politiek; dat ik versleten ben.

KOENRAAD Dan heeft hij toch gelijk?

MARCEL Zijt ge zot? Die Patrick komt dansen op mijn graf.

KOENRAAD He, het was maar een voorstel. En ga jij dat doen alsof je ziek bent, wel aankunnen?

MARCEL Ik kan zwijgen. En met ons Vera kan dat toch geen probleem zijn. Die is nu toch ook al twee keer voor mij iets gaan halen. Dat wordt een luxeleven de komende weken.

KOENRAAD Voor u wel ja. Maar zo met Vera haar ... nu ja ... dingetjes rammelen, ik weet niet of ze daar zo met gediend gaat zijn.

MARCEL Daar zorg ik wel voor.

KOENRAAD Trouwens, ik lieg niet graag. Ik kan dat ook niet goed.

MARCEL Dat maak ik achteraf wel goed. Met een cruise of zo.

KOENRAAD Ik vaar niet graag.

MARCEL Niet voor u. Voor Vera.

KOENRAAD Ah. Als ge er met een cruise vanaf komt, dan is het goed.

MARCEL Moet gij ook iets hebben, misschien?

KOENRAAD Probeert gij mij nu om te kopen?

MARCEL Iedereen heeft zijn prijs.

KOENRAAD Dat had ik van u niet verwacht.

MARCEL Wat dacht ge van een goede fles champagne?

KOENRAAD (*breekt*) Gij weet dat champagne mijn zwakke plek is.

Ze lachen samen. Zeer amicaal.

MARCEL Uiteraard. Hoeveel flessen hebben wij niet samen soldaat gemaakt?

KOENRAAD Ja.

MARCEL Met een paar schone grieten op onze schoot.

KOENRAAD Waar is den tijd. Waar is den tijd.

MARCEL Wel, wat wordt het? Vier flessen?

KOENRAAD Ik weet het toch zo niet.

MARCEL Zes? Komaan. Wat wordt het?

Marcel ziet Vera aankomen en speelt terug dat hij ziek in de zetel ligt. Vera komt binnen met de pilletjes.

VERA Ik heb alles doorzocht. Ik vind alleen maar Brufen. Ik zal straks wel naar de apotheker gaan voor Dafalgan. *(ze geeft het pilletje)* En nog iets ernstig gevonden, dokter?

KOENRAAD Koenraad.

VERA Oh ja, hum, Koenraad?

Lange stilte. Koenraad overdenkt de situatie.

VERA Wel?

MARCEL Ja, Koenraad, goede vriend, wat is de diagnose?

Marcel imiteert het ontstoppen van een champagnefles, maakt een drinkbeweging en daarna alsof hij zat is. Als Vera dit ziet, plots:

MARCEL Amai, dat pilletje begint al te werken. Ik word er al zattekes van. Wel, Koenraad?

Weerom stilte. Koenraad overdenkt de situatie.

KOENRAAD Vera, kom eens zitten. Ik moet u iets ernstig melden.

VERA Oei.

Vera zet zich.

KOENRAAD Ik heb net even getelefoneerd met het universitair ziekenhuis. En die hadden minder prettig nieuws. Marcel heeft een ongelooflijk zeldzame ziekte. Die komt maar bij enkele mensen op de hele wereld voor. Marcel heeft de ziekte van ... eh... "temperatura electica".

MARCEL Geweldig. Ik bedoel, wel, wel, wel...

VERA Dat klinkt gevaarlijk.

KOENRAAD Op zich niet gevaarlijk of besmettelijk. De ziekte wordt gekenmerkt door hoge koortsaanvallen, ijl worden in het hoofd en ...

MARCEL En hoestbuien. Kuch, kuch...

KOENRAAD (*verveeld*) En hoestbuien.

VERA En is dat voor altijd?

KOENRAAD Nee. Dat zou vanzelf moeten overgaan over een maand...

Marcel doet achter Vera haar rug teken: twee.

KOENRAAD... of twee.

VERA Dan pas?

KOENRAAD Bij die anderen is dat ook vanzelf gestopt. Één Amerikaan is er wel van gestorven, maar ja, dat is eigenlijk ook gestopt dan. Alleen...

VERA Alleen wat Koenraad?

KOENRAAD Hij moet de komende maanden binnen blijven. Zo veel mogelijk rusten. Rusten, rusten en nog een rusten. En ik vrees dat hij de politiek voorlopig...

Marcel doet achter Vera haar rug teken: langer.

KOENRAAD... om niet te zeggen voor altijd, ook best laat voor wat hij is.

MARCEL (*overdreven dramatisch*) Het is niet waar!

VERA Verdomme hé. Dan kan hij een nieuwe overwinning wel op zijn buik schrijven.

KOENRAAD Ik vrees van wel ja.

MARCEL (*overdreven dramatisch*) Spijtig. Het heeft niet mogen zijn. Maar ja. Uw gezondheid hebt ge niet in de hand.

VERA Neen, dat is waar. Kunt ge nu geloven dat ik daar even niet goed van wordt?

KOENRAAD Ja. Ik moet zelf ook nog even bekomen.

VERA Dat klinkt serieus. Ge zij toch zeker dat het niet dodelijk is voor Marcel?

KOENRAAD Die kans is klein. Onkruid vergaat niet.

MARCEL Zal het gaan, ja?

VERA Wat ge nu allemaal vertelt heeft ook wel enorme gevolgen. Zijt ge echt zeker dat er op korte termijn niks meer verandert?

KOENRAAD Het is te zeggen...

MARCEL *(snel onderbrekend)* Heel zeker. Ge gaat onze goeie vriend zijn diagnose hier toch niet in twijfel trekken.

VERA En moet daar iets van medicatie tegen genomen worden?

KOENRAAD Nee. Tegen zo'n man, ik bedoel ziekte, bestaat nog geen medicijn. Daar valt trouwens niet veel tegen te doen. Dat gaat even rap weer weg als dat het gekomen is.

MARCEL Alleen af en toe wat alcohol kan het genezingsproces wel versnellen.

KOENRAAD Ja! Ik bedoel, ja? Dat zal dan wel, zeker.

VERA En hoe krijgt ge dat?

KOENRAAD Daar was mijn collega niet erg duidelijk over. Het lijkt niet besmettelijk, maar hoe je het dan wel krijgt? Iets genetisch zeker?

VERA Verdomme. Waarom moet ons dat nu weer overkomen. Het kan ook niet altijd goed blijven gaan, hé. Ik was er echt van overtuigd dat mijne Marcel weer zou winnen. Ik had al champagne in huis gehaald.

KOENRAAD Mm, lekker.

MARCEL Die geraakt wel op. Geen paniek.

KOENRAAD Ik zal wel komen helpen als het niet anders kan.

VERA Dat is lief. Maar ik kan mijn man wel alleen aan, voorlopig.

KOENRAAD Ik bedoelde eigenlijk die ... (champagne) Enfin, ik ga dan maar.

MARCEL Zijt ge nu al weg? Het begon net leuk te worden.

KOENRAAD Ik heb nog andere klanten, serieuze klanten. Goed, ik zal nog een briefje schrijven voor de ziekenkas. Dat is dan honderdvijftig euro.

VERA EN

MARCEL Pardon?

KOENRAAD Ja, Speciale diagnoses vragen om speciale tarieven.

VERA Wat is er nu zo speciaal...

MARCEL *(snel)* Niks! Niks. Oké. We zullen dat wel betalen. Ik euh... Vera, wilt gij Koenraad betalen? Ik heb niks op zak.

VERA Ja lap, als er betaald moet worden ben ik ineens de kostwinner, of wat? Ja, Koenraad, sorry, maar met zo veel geld loop ik nooit op zak.

MARCEL Vera! We zijn allebei op prepensioen. Wat maakt dat nu uit wie dat er betaalt. Weet ge wat. Ik zal het zelf wel betalen.

Marcel doet alsof het hem veel moeite kost om recht te komen.

KOENRAAD Ik zal het anders wel eens krijgen.

MARCEL Voila, zie. Nu hoor ik praten.

VERA Moet ik u buiten laten?

KOENRAAD Nee. Ik vind de weg wel.

MARCEL Salut.

KOENRAAD Salut. En, courage hé, Vera.

Koenraad kust Vera en verlaat de kamer.

MARCEL Goh, goh. Ik zit op rozen.

VERA Is er iets?

MARCEL Ik krijg plots allemaal steken in mijn gat. Ik heb precies een doornstruik in mijn broek zitten. Vera, geeft mij de telefoon eens.

VERA Ik denk wel dat ge nog voldoende energie hebt om zelf naar die telefoon te stappen.

MARCEL Ik ben wel ziek, hé.

VERA En ik ben er niet goed van. Ik moet even gaan zitten.

Vera gaat zitten.

MARCEL Oké, oké. Ik ben al onderweg. Ooh, alles doet zeer. Ik kan amper mijn voeten vooruit krijgen.

Marcel strompelt zielig doend naar de telefoon aan de overzijde van de kamer. Vera kijkt dit tafereel bedenkelijk aan. Marcel belt Petrick.

MARCEL Ha Petrick, alles goed? ... Ja, zeg, gij vraagt u waarschijnlijk af waarom ik u nog eens bel? ... Ja, ik weet dat we elkaar deze morgen nog maar net gezien hebben. Maar ik heb ... Nee, ik ... Haha, grappig. Nee eigenlijk niet. Waar ik je eigenlijk voor bel, ge zou dringend terug naar hier moeten komen ... Nee, ik kan niet zeggen voor wat. Ik bedoel, toch niet over de telefoon. Kom maar gewoon af ... Hoe ge wilt eerst weten voor wat? Petrick, luistert, het is dringend. Zeer dringend. *(Vera in de ogen kijkend)* Het is een zaak van leven en dood, letterlijk. Laat alles vallen en kom af ... Wel, dat is dan goed. Tot subiet.

Marcel legt de hoorn in.

VERA Amai, gij kunt een mens ook nog al eens ongerust maken. Zo erg is het nu toch ook weer niet.

MARCEL Ik zou er toch maar niet zo gerust in zijn. Voor ge het weet zijt ge... weduwe De Wit.

Marcel gaat weer zitten.

VERA Zwijgt maar. Ge moet het ongeluk niet afroepen.

MARCEL Ik heb misschien nog maar enkele maanden, wat zeg ik dagen, of misschien zelfs uren te leven. Geef mij eens pen en papier.

VERA Daar is den bureau, daar vind je vast wel wat. Ge komt er juist van.

MARCEL Het is al goed.

Hij gaat opnieuw strompelend en mompelend naar het bureau.

VERA Waarom hebt gij trouwens papier nodig?

MARCEL *(knipoogt naar het publiek)* Ik ga mijn testament schrijven.

VERA Onnozelaar. Over een paar weken zijt ge er ongetwijfeld weer bovenop. Dan zijt ge weer zo fris als een hoentje.

MARCEL Ik loop hier anders momenteel rond als een kip zonder kop. Ik zie vlekken voor mijn ogen. *(richting Vera)* Grote dikke vlekken.

VERA Om grapjes te maken zijt ge toch niet te ziek?

MARCEL Ik maak geen grapjes.

VERA Merci, hoor. Wij hebben toch geen testament nodig? Alles gaat toch automatisch naar mij, als langstlevende partner?

MARCEL Dat is het hem juist.

VERA Ah zo! Ge wilt niet alles aan mij geven?

MARCEL Jawel, maar er zijn nog wel wat kleinigheidjes die ik wil regelen. *(knipoogt naar het publiek)* Voorwaarden.

VERA Voorwaarden? Gij zijt zot.

MARCEL *(schrijft)* Dit is de laatste wilsbeschikking Marcel De Wit, ... GROOT politicus. Mijn kapitaal dient als volgt verdeeld te worden:
Punt 1: Mijn partij dient een bronzen buste te laten maken die ter mijner nagedachtenis op het hoofdkwartier geplaatst moet worden. Indien dit gebeurt, zullen zij 10 000EUR krijgen voor de partijkas.

VERA 10 000EUR?

MARCEL Een kleinigheidje... Punt 2: Verder wil ik dat er een rekening geopend wordt op naam van mijn allerliefste (*kijkt Vera glimlachend in de ogen*)... hond.

VERA Zwanst gij nu?

MARCEL ... zodat hij gedurende zijn ganse leven, elke dag via home-delivery een verse biefstuk krijgt.
Punt 3: De rest van MIJN kapitaal, alsook MIJN huis en MIJN inboedel gaan naar m'n vrouw...

VERA Ah, toch?

MARCEL (*onverstoord*) In ruil hiervoor dient zij elke dag mijn graf te bezoeken gedurende minstens de komende vijf jaar.

VERA En gij...

MARCEL (*Heft zijn hand op om haar stil te houden en schrijft verder*) Anders krijgt ze niks.

Marcel ondertekend het testament en plooit het op om in een envelop te steken.

VERA (*bijna kokend*) En gij wilt dat ik u de komende maanden help en verzorg? Dan zijt ge goed bezig.

MARCEL Pas maar op, of ik geef uw aandeel... ook aan den hond. Ge zou beter wat meer begrip hebben voor mijn uitzichtloze situatie. Ik ben een politieker die gedwongen wordt om te stoppen en dat doet zeer.

VERA Ik zal subiet eens laten voelen wat zeer doen is.

MARCEL Dat snijdt tot diep in mijn hart.

VERA Wat ge niet hebt kan geen zeer doen.

MARCEL Merci, zeg.

VERA (*toegeeflijker*) Maar goed. Ge hebt gelijk. Ongeacht of het nu kort of langdurig is dat ge ziek zijt, ik kan me wel voorstellen dat dat moeilijk voor u is: opgeven.

MARCEL Ik geef niet op, ik word gedwongen om te stoppen.

VERA Dat is toch hetzelfde?

MARCEL Bijlange niet. Ik zou nooit opgeven. Ik ga door zolang ik kan.

VERA (*nuchter*) En nu kunt ge niet meer.

MARCEL Wrijf het er nog maar wat in, ja.

VERA Ik vind het erg genoeg.

MARCEL Als de dokter zegt stoppen, dan stop ik. Ik heb het er moeilijk mee, heel moeilijk, maar ik doe het... voor u.

VERA Voor mij? Dat zou dan het eerste zijn in jaren.

MARCEL Dat bedoel ik nu juist. Ik wil voor altijd bij u zijn. En dan bedoel ik niet in een urne op de schouw.

VERA Charmeur!

MARCEL Ge had gelijk deze morgen. Nog eens zes jaar, zonder u... En uiteindelijk, wat is het nut van door te gaan tot ge er bij neervalt als ge thuis zo'n lief en charmant, sexy vrouwtje hebt zitten?

VERA Gij ijlt. Volgens mij zijt gij echt ziek.

MARCEL *(veert betrappt recht)* 'tuurlijk. Denkt gij soms dat ik sta te liegen?

Marcel hoest om zijn woorden kracht bij te zetten.

VERA Nee, ik geloof u. Maar als ge zoiets begint te zeggen ... Vooruit ga maar terug in uw zetel liggen. Gij moest toch rusten van de dokter?

MARCEL Ja, maar nu ook weer niet zo hard, hé...

VERA tut, tut, tut, ge kunt niet voorzichtig genoeg zijn. In uw zetel.

MARCEL Maar...

VERA Als ge wilt dat ik voor u zorg zult ge ook moeten luisteren.

Marcel wordt in de zetel geduwd door Vera.

MARCEL Het is al goed. Ik zit al. Schenkt mij dan nog maar een whisky in... alstublieft.

VERA Zo mag ik het horen. En ge krijgt van mij een klein beetje whisky.

MARCEL Hoe zo? Een klein beetje?

VERA Van whisky wordt ge dik. Nu dat ge het toch gezond aan wil doen, kunt ge maar beter wat minderen met alcohol. Hier zie.

MARCEL Merci. Dat is wel heel weinig. Dat is verdampt nog voor het mijn lippen raakt.

VERA En nu ga ik voor het eten zorgen. Ik zal voor u een krop sla wassen. Met een worteltje. Dat is gezond.

MARCEL Ik dacht dat we vanavond biefstuk met frieten gingen eten?

VERA Ik wel ja. Houdt gij het maar bij gezond.

MARCEL Ik heb ook vlees nodig om te genezen.

VERA Rood vlees is ongezond voor u. Gij krijgt salade.

MARCEL (*mokkend*) Ik ga straks wel naar het frituur. Ne goeie curryworst en een friet speciaal. Zie, als ik nu niet zo uitgedroogd was geweest, had het water in mijn mond gekomen.

VERA Ik zal subiet nog wat water brengen. Zorgt gij er maar voor dat ge niet uit die zetel komt, begrepen?

MARCEL Jawohl, commandant.

Vera gaat naar de keuken. Van zodra ze weg is gaat Marcel aan de deur kijken of de kust veilig is en schenkt zich dan een dubbele whisky bij in. Hij gaat weer in de zetel zitten en giet met een flinke teug de alcohol binnen. Op dat moment komt Vera terug binnen.

VERA En waagt het niet om uw whisky bij te vullen. Die portie is groot genoeg voor vandaag.

Marcel verslikt zich en spuugt alles weer uit.

VERA God straft onmiddellijk. Ge zij gewaarschuwd.

MARCEL Amai, straf spul.

Vera gaat weer naar buiten.

MARCEL Amai, dat scheelde niet veel. Ik moet Vera misschien nog wel een beetje bijsturen, maar ik denk dat ik dit wel gewoon kan worden. En als de verkiezingen achter de rug zijn, keer ik weer terug naar het gewone leven, als ik dit kan missen tenminste. Ik zou dit wel jaren kunnen volhouden ...
En dan moet ge straks die Patrick zijn gezicht zien. (*imiteert*) “Hoe gij doet niet meer mee? Mijn hele campagne is gebaseerd op onze strijd. Die heeft miljoenen gekost“ ... Waar blijft die peut trouwens? Hij ging onmiddellijk naar hier komen. Ach ja, zo’n politiekers, daar kunt ge toch echt niet op rekenen...

De bel van de voordeur gaat.

MARCEL Ah, daar zult ge hem hebben. Als ge van de duivel spreekt, ziet ge de Patrick. Haha. (*alsof hij weer ziek is*) Vera. Vera!

Vera komt opgestormd.

VERA Ja, is er iets mis? Ge hebt toch niet terug iets aan uw hart? Alles in orde?

MARCEL Ja, natuurlijk. Gij zult moeten opendoen. Ik zou wel willen, maar ik weet niet of ik sterk genoeg ben. En ik mag trouwens van u niet uit mijn zetel.

VERA Het is al goed hoor, klein jonk. Ik ben hier nu toch.

Vera gaat opendoen.

MARCEL En dan nu. Toneelspelen avant la lettre. Daar kan « Janneke Declair » nog een puntje aan zuigen.

Marcel zet zijn ziekste gezicht op. Vera komt binnen met Petrick.

MARCEL Amai, jullie bleven lang weg. Ik dacht dat ik hier alleen zou doodgaan en dat jullie onderweg al de koffietafel waren gaan regelen.

PETRICK Ik vrees dat ik niet kan volgen.

VERA Mijnheer Marcel hier, wordt sinds kort op zijn wenken bediend. Als hij zegt dat ik moet springen wil hij dat ik vraag hoe hoog.

PETRICK Nu ja. Zo'n vaart zal het wel niet lopen zeker, Vera meisje?

VERA Amai nog niet. Hij heeft het hoog in zijn bolleke vandaag.

MARCEL Merci, Vera. Maakt maar dat ge weg zijt. Wij hebben belangrijke dingen te bespreken.

VERA Oké. Als er iets is, roept hé? Of stuurt de Petrick naar de keuken ...

Vera gaat weer de keuken in.

PETRICK Zeg, wat was er nu zo dringend dat ik onmiddellijk naar hier moest komen? Ik zat juist midden in een, wel ja, meeting zullen we maar zeggen, met mijn secretaresse. Zeg, wat is dat allemaal tussen Vera en u?

MARCEL Ach, Petrick. Ik heb slecht nieuws voor u.

PETRICK Ik hoop dat het de moeite is. Ik heb niet de gewoonte mij te laten storen in een meeting, en zeker niet door iemand van een ander partij. Ik heb net al de pers gebriefd over het debat dat we gaan voeren volgende maand. Shoot!

MARCEL Ge kunt uw plannen voor de verkiezingsstrijd best aanpassen.

PETRICK Hoe?

MARCEL Er is een addertje onder het gras gekomen. Het is te zeggen, een serieuze boa "constructor".

PETRICK Dat meent ge niet?

MARCEL Toch wel.

PETRICK Hoe dat?

MARCEL Het loopt niet allemaal zoals gepland.

PETRICK Ik kan niet volgen? Hebt gij iets geregeld met andere partijen of zo?

MARCEL Op zich misschien nog geen slecht idee, maar neen. De verkiezingen zullen er totaal anders uit zien.

Patrick gaat op het bureau zitten.

PETRICK Oh ja?

MARCEL En dat feestje van dat debat gaat ook al niet door.

PETRICK *(veert recht)* Wat? Niet doorgaan? Gij weet niet wat mij dat gekost heeft? Alles is juist naar de drukker.

MARCEL Ja jongen. Ik zeg het toch. Het gaat niet door. Ik had u trouwens al van in het begin gewaarschuwd dat ge dat beter niet zou doen. Maar ja, ge wou niet luisteren.

Patrick gaat weer op het bureau zitten.

PETRICK En waarom zou dat debat dan niet kunnen doorgaan?

MARCEL Den dokter is vanmorgen langs geweest voor mij. Ik ben ziek, een heel zeldzaam geval...

PETRICK *(lachend)* Gij zijt een zeldzaam geval.

MARCEL Ja, lacht maar met een ziekelijke mens. Ik vind het zo al erg genoeg dat ik uw onnozele grappen er niet meer bij moet. De dokter heeft gezegd dat ik niks meer mag doen. Ik mag alleen nog de zetel uit om naar het gemak te gaan.

PETRICK En wat hebt ge dan? Griep of zo? Toch niets besmettelijk?

MARCEL Veel erger. Hoge koorts, ijlen. Er zijn nog maar een paar gevallen van bekend over de hele wereld. Ik moet enorm veel rusten heeft mijn dokter gezegd. Geen stress meer voor mij of het zou wel eens fataal kunnen aflopen.

PETRICK En wat heeft dat met de politiek te maken?

MARCEL Nu is uw frank precies aan het vallen. Inderdaad. Met veel spijt in het hart moet ik meedelen dat ik om medische redenen onder voorschrift van de dokter ook daar een streep onder moet trekken.

PETRICK *(veert recht)* Gij zij met mijn voeten aan het spelen?

MARCEL Nee. Ik moet het rustiger aan gaan doen. Op doktersbevel wel te verstaan!

Patrick komt bij Marcel zitten.

PETRICK Gij speelt niet meer mee?

MARCEL Nee.

PETRICK Gij komt toch nog op?

MARCEL Nee.

PETRICK Ook niet voor uw partij?

MARCEL Nee. Ik mag niks meer van de dokter. Noppes.

PETRICK Gij trekt u dus terug of wat?

MARCEL *(hevig)* Nooit. Ik trek mij niet terug. Ik mag alleen niet meer meedoen aan de verkiezingen. Op doktersbevel! Als het aan mij lag, zou ik godverdomme nog jaren kunnen doorgaan, maar het lot heeft er anders over beslist. Ik word gedwongen af te treden.

PETRICK Is dat niet hetzelfde?

MARCEL Ik wil niet, ik moet! Dat is een wereld van verschil! Terugtrekken is voor watjes en ik ben geen watje.

PETRICK Dat begrijp ik. En wat met uw campagne?

MARCEL Die stopt, punt, andere lijn.

PETRICK En uw stickers en posters?

MARCEL Daar zal ik de kamer wel eens mee behangen.

PETRICK En uw ballonnen?

MARCEL Die moogt gij allemaal opblazen.

PETRICK En onze debatten?

MARCEL Die komen er niet.

PETRICK Dat meent ge niet. Ik had mijne joker daar juist op ingezet.

MARCEL Ja en nu staat ge voor joker. Wat is het verschil? Dat had ge in ieder geval ook gedaan op dat debat.

- PETRICK** (*dromerig*) Ik vind het erg voor u, maar als het zo zit, win ik de verkiezingen op één been.
- MARCEL** Dat dacht ge maar. Volgens de statistieken...
- PETRICK** (*ontwaakt uit de droom*) Ik dacht dat gij tegen statistieken waart?
- MARCEL** Maar deze getallen kloppen echt. Statistisch wordt er vaak nog postuum een overwinning gemaakt als de lijsttrekker zich terugtrekt van de lijst.
- PETRICK** Ik dacht dat gij niet meer meedeed?
- MARCEL** De lijsten zijn toch al lang gemaakt. Ik doe dan zelf wel niet meer mee, maar mijn partij wel. En die gaan uw nederlaag gewoon nog groter maken.
- PETRICK** Ja lap. Zoveel miljoenen uitgegeven aan een campagne tegen u, en nu klopt er geen fluit meer van. Al mijn folders waren al gedrukt. Ik kan het allemaal wegslijten.
- MARCEL** (*genietend*) Spijtig, maar het is niet anders.
- PETRICK** Mijn slogans tegen u prijken al op borden in half de stad. Ik sta compleet voor aap.
- MARCEL** Ge kunt bij de zoo gaan solliciteren als ge wilt. Ge hebt er ook het smoeleke voor. (*Ernstig*) ik wil u om een gunst vragen. Ik weet dat gij dat misschien niet wilt doen, maar ik heb echt iets nodig van u.
- PETRICK** Moet gij bloed hebben of zo? Of een nier? Ik weet niet of dat allemaal zo maar kan. Ik wil dat misschien wel doen maar dan moeten er eerst toch wat testen gebeuren, niet? Met afstotingsverschijnselen en zo? Ik weet zelfs niet wat voor bloedgroep ik heb.
- MARCEL** Begint gij nu ook weer niet. Daar gaat niet om. Ik het moet die rommel van u niet hebben. Trouwens... voor afstotingsverschijnselen ben ik niet bang. Met de hoeveelheid alcohol die gij in uw lijf hebt...
- PETRICK** Wat moet ge dan hebben?
- MARCEL** Ik zou het een hele eer vinden als ik die overwinning inderdaad nog zou mogen binnenhalen. Niet voor mij dan, maar als afscheidscadeau voor mijn partij.
- PETRICK** Gij gaat precies al dood.
- MARCEL** Die kans zit er dik in. Ik voel mijn tenen al niet meer. Petrick ik wil dat gij mij de overwinning laat.
- PETRICK** Zijt ge helemaal zot geworden?
- MARCEL** Dat zal ik inderdaad langzaam worden. Juist daarom moet ge mij laten winnen.
- PETRICK** Nu vraagt ge wel veel.

MARCEL Ik weet het. Het is een gunst voor een terminale mens.

PETRICK Voor hetzelfde geld staat ge mij hier wat voor te liegen.

MARCEL Zie ik er zo uit?

PETRICK (*lacherig*) Ja, eigenlijk wel. Ge zijt en blijft een politieker.

MARCEL Hebt gij dan geen greintje medeleven met een doodzieke medemens?

PETRICK Medeleven is één ding. U gratis laten winnen een ander. Trouwens het zou nog niet eens voor u zijn. Ik vertrouw uw partijgenoten nog minder dan u.

MARCEL Ge moet niet hoor. Maar als ik nu plots sterf, dan zult ge de rest van uw leven door mij achtervolgd worden.

PETRICK Zeg, viezerik.

MARCEL Gij moet het weten. Maar ja, denkt er aan... Booh!

PETRICK Zeg. Doe eens normaal.

MARCEL Wel, wat wordt het?

Petrick denkt even na.

PETRICK Laten we het fair spelen. Als u statistieken kloppen, is de overwinning voor u. Ik beloof met mijn campagne tegen u te stoppen.

MARCEL (*de overwinning is binnen*) Merci.

PETRICK Maar het is de kiezer die zal bepalen wie van ons de sterkste is.

MARCEL Dat weet gij nu toch zo goed als ik dat zoiets niet waar is. Politiek wordt nog altijd in het gemeentehuis uitgevochten, niet in de kieskotjes.

PETRICK Ge weet goed genoeg wat ik wil zeggen. Het is goed; op mij kunt ge rekenen. Maar ge moet mij beloven dat ge niet komt spoken als ge dood zijt.

MARCEL (*als spook*) Beloofd.

PETRICK All right. Ik zal het rustig aan doen.

Marcel staat recht en gaat twee glazen whisky halen. Hij geeft er een aan Petrick.

MARCEL Dat apprecieer ik nu, zie. Ik zal aan u denken als ik bij Sint Pieter kom. Ik zal zeggen: "ziet ge dat zieltje van Petrick daar? Dat is zo zuiver, dat ge dat niet naar de duivel kunt sturen". En dan zal Sint Pieter u ook wel binnenlaten als gij ooit het tijdelijke voor het eeuwige verwisselt.

PETRICK Nu niet overdrijven, hoor.

MARCEL Ach ja. Er mag ook al eens een grapje af, niet?

PETRICK Is het echt zo serieus?

MARCEL (*sarcastisch*) Nee, 1 april, allemaal gelogen ... Natuurlijk dat het zo erg is. Ik weet niet goed hoe het allemaal zal evolueren. We zullen wel zien. Ik neem vanaf nu elke dag zoals hij komt. Maar ik ben bang voor wat er komen gaat.

PETRICK Kan ik nog iets doen?

MARCEL Nee. Als ik u nodig heb, zal ik wel iets laten weten.

PETRICK Daar hou ik u aan.

MARCEL Het is u geraden.

PETRICK (*komt dichtbij Marcel in de zetel zitten*) Nee, serieus. Wij komen misschien niet goed overeen wat politiek betreft, maar in al die jaren ben ik u toch als een vriend gaan beschouwen. Ik heb u leren kennen als een gedreven man, met een duidelijke toekomstvisie, voor wie the sky the limit was. Ik zou zelfs meer willen zeggen; gij hebt mee de toekomst van deze stad bepaald in al die jaren dat gij in het bestuur zat.

MARCEL Gaat ge mijn grafrede schrijven, of zo? Ik ben nog niet dood.

PETRICK Nee, maar ik meen dat. Eigenlijk ben ik jaloers op u. Als ik nog maar half zou bereiken wat gij nu al bereikt hebt, dan zou ik al ver staan.

MARCEL Ik voel mij niet goed worden!

PETRICK Oei.

MARCEL Stopt maar met uw redevoering, ik ga naar het gemak.

Marcel gaat naar de WC. Vera komt binnen met een tas thee. Ze ziet Marcel niet.

VERA Zo. Ik heb een tas thee gezet. Dan kunt ge ... Wel Petrick? Is onze zieke al van ons heengegaan? Waar is die naartoe?

PETRICK Hij is even naar het kleinste kamertje, als je begrijpt wat ik bedoel.

VERA Bij ons is dat kamertje niet zo klein. Maar ik begrijp wel wat je bedoelt. Het toch niks ernstig?

PETRICK Nee, nee.

VERA Oef.

- PETRICK** Het is eigenlijk wel erg van uw man.
- VERA** Ja. Ik weet niet wat ik er van moet denken.
- PETRICK** Ik vind het ook zo erg voor u.
- VERA** Ik ook. Nu kan ik hier mijn nestel liggen afdraaien voor Marcel, terwijl ik best nog wel wat anders gepland had. Maar ja, uiteindelijk hebt ge dat er wel voor over.
- PETRICK** Ja. Maar ik bedoel ook later.
- VERA** Later?
- PETRICK** Wel ja, stel dat, wel, Marcel komt te... ge weet wel. Dan blijft gij toch alleen achter?
- VERA** Och, daar wil ik niet aan denken. Zo ver is het nog niet. Ik betwijfel trouwens of Marcel er zo snel onder te krijgen is. De dokter zei het ook al. Onkruid vergaat niet en in het geval van Marcel is dat zeker zo.
- PETRICK** Ik hoop het voor u. Maar het ziet er niet goed uit. Hij heeft mij daarnet allemaal uitgelegd wat er kan gebeuren. Ik wil er niet aan denken.
- VERA** Ik denk daar ook nog niet aan.
- PETRICK** Gij blijft daar wel rustig onder precies.
- VERA** Het moet wel. Wat voor nut heeft het om hier als een kip zonder kop rond te lopen.
- PETRICK** Da's waar. Hij heeft mij gevraagd of ik de overwinning, postuum, aan hem en aan zijn partij wil laten.
- VERA** Amai. Dat is ook geen kleine gunst die hij u daar vraagt. En wat hebt ge gezegd?
- PETRICK** *(nog wat twijfelend over zijn beslissing)* Ik heb ja gezegd. Als een soort van laatste geste, als vrienden onder elkaar. Ik weet nog niet goed hoe ik dat aan mijn partijgenoten moet gaan uitleggen, maar ik heb het hem beloofd.
- VERA** Mooi gebaar. *(afzijdig)* Ik hoop dat dit het allemaal waard is.
- PETRICK** Wat wilt ge daar mee zeggen?
- VERA** Niks. Laat maar.

Marcel komt weer binnen terwijl hij zijn broek dicht doet.

- MARCEL** Zo zie. Dat heeft deugd gedaan. En hoe zit het hier met de tortelduifjes. Jullie zijn toch braaf geweest terwijl ik even weg was? *(geen reactie)* Amai, Vera, wat zie jij er bedrukt uit. Toch niet te hard aan het piekeren geweest. Er is toch echt niks gebeurd?

Vera reageert niet. Ze is in gedachten verzonken. Petrick en Marcel kijken elkaar aan.

MARCEL Die heeft precies een spook gezien!

PAUZE

SCENE 3 : Drie dagen later

De muziek speelt luid. Marcel komt dansend uit de hall met een pak koekjes waarvan hij vlot eet. Hij zingt mee met het liedje. Hij kijkt of de kust veilig is en begeeft zich dan naar zijn bar. Daar schenkt hij een grote whisky in die hij in één teug leegdrinkt. Dan neuriet of zingt hij verder. Hij wandelt naar de verschillende ruikers bloemen en fruitmanden, de een al groter dan de ander, die op het bureau uitgesteld staan. Hij kijkt onverschillig naar de vele bedankkaartjes. Terwijl hij de volgende monoloog speelt, eet hij lustig verder.

MARCEL Zo. Gedaan met al die gezonde kost. Ik sla gewoon groen uit als ik nog een blad rauwkost zie. Vera bedoelt dat wel goed, maar ja, ze is ook maar een vrouw, die weet niet beter.
Dat is nu al drie dagen dat ik dat spel hier kan volhouden. En Vera heeft niet het flauwste vermoeden. Die is alleen maar bezorgd.
De kranten staan er anders vol van. De telefoon heeft hier roodgloeiend gestaan met spijtbetuigingen en lof en blablabla. Ik werd er op bepaalde momenten gewoon misselijk van. Allemaal zogenaamde vrienden die het zagezegd spijtig vinden dat hun “o zo dierbare vriend en collega” ziek is.
Maar, mijn plan werkt en dat is het voornaamste. En Petrick zakt zienderogen in de statistieken. Och arme die jongen. Ik heb er bijna medelijden mee, bijna. Ge moet nu ook niet overdrijven. Ach ja, dan had hij maar wat moeten nadenken voor hij in de politiek stapte. Politiek is niks voor snotjong zoals Petrick. Dat hij maar terugkomt als hij niet meer groen ziet achter zijn oren.

Vera komt binnen. Snel moffelt Marcel het pak koekjes weg, dat ondertussen al goed geslonken is.

MARCEL Hier zie. Mijn wulpse secretaresse van dienst. Nog nieuwe berichten?

VERA Wat een begroeting. Ik zou liever hebben dat je wat meer respect voor mij hebt. Ik draai hier ten slotte heel hard mijn nestel voor u af.

MARCEL Ge hebt gelijk. En dat apprecieer ik enorm. Wel?

VERA Wel wat?

MARCEL Zijn er nog nieuwe berichten?

VERA Ja.

MARCEL Steek maar van wal. Ik wil weten wie er hier allemaal om mij treurt.

VERA Vanmorgen heeft Bob van de binnengemeentelijke administratie gebeld.

MARCEL Die zak. Hoe dat die baas is geworden, is mij een groot raadsel. Die heeft geen greintje interesse in alles wat er afgehandeld moet worden.

VERA Hij vindt het jammer voor u en hoopt dat ge snel weer op de been zijt.

- MARCEL** Jaja. Dat zal wel. Hij heeft gewoon een dekmantel nodig. Iets waardoor hij kan blijven doen waar hij goed in is: niksen, en dan nog liefst zo verpakt dat het lijkt alsof hij zeer zwaarwichtige dossiers aan het behandelen is. Daar antwoord ik gewoon niet naar terug.
- VERA** Te laat. Dat heb ik al gedaan. Sorry. Hij heeft een standaard bedankkaartje teruggekregen.
- MARCEL** Papierverspilling, maar goed. Die gebruikt dat kaartje, wat zeg ik, misbruikt dat kaartje gewoon om te kunnen tonen hoe begaan hij is met zijn medemens.
- VERA** Misschien is hij ook werkelijk begaan met u.
- MARCEL** Bullshit!
- VERA** Ge moet niet altijd het slechtste van de mensen denken. De mensen leven met u mee dat is al.
- MARCEL** Wie nog?
- VERA** Niemand.
- MARCEL** Hoe, niemand?
- VERA** Ja. Er heeft voor de rest nog niemand gebeld of een kaartje gestuurd.
- MARCEL** Van u vrienden moet ge het hebben.
- VERA** Van al uw echte vrienden heb je gisteren al iets gekregen. Maar ja, uw vrienden kunt ge ook op één hand tellen. De rest zijn trouwens, volgens mij, allemaal slippendragers in plaats van vrienden.
- MARCEL** Goed. Ik heb het begrepen. Zo geliefd ben ik dan. Verder niks meer?
- VERA** Ik ben de gazet gaan halen, deze morgen.
- MARCEL** Kom geef hier.

Marcel veert vlot uit zijn zetel maar wandelt daarna zozegzegd ziek naar Vera toe, grist de krant uit haar handen en gaat weer in de zetel zitten. Hij slaat zoekend de krant open.

- MARCEL** Binnenlandse politiek ... niet interessant ... nee ... ah, hier sta ik. Dat is wel een klein artikeltje.
- VERA** Gij zijt ook oud nieuws.
- MARCEL** *(diagonaal lezend)* jammerlijk ... goed bestuurder ... vele dankbetuigingen ...

De krant wordt gefrustreerd dicht geslagen en aan de kant gelegd.

MARCEL Dat was het voor vandaag?

VERA Nee.

MARCEL Toch nog iemand?

VERA Koenraad heeft nog gebeld.

MARCEL Die weet toch al dat ik ziek ben. Hij heeft het bij God zelf vastgesteld.

VERA Hij heeft den uitslag binnen van uw bloedonderzoek.

MARCEL Ik voel het nog. Dat is nu twee dagen geleden dat hij bloed kwam trekken, maar ik heb nog altijd drie blauwe plekken op mijn arm. Dat leren ze precies niet op de doktersschool: "Prikt maar en als het niet goed is steekt ge nog maar ergens anders". "Drie keer voor een frank". Dat was trouwens voor niks nodig.

VERA Gij wou niet naar het ziekenhuis en hij wou gewoon zeker zijn.

MARCEL Truut. Die wou mij gewoon eens goed pijn doen. En dat in mijn toestand. En wat was het resultaat?

VERA Dat wou hij niet zeggen aan de telefoon. Hij wou het persoonlijk komen doen.

MARCEL En waar is hij dan?

VERA Hij is op weg naar hier, maar hij zit vast in de Van Schoonbekestraat.

MARCEL Daar zou dat nieuw bestuur eens iets aan moeten doen.

VERA Hij klonk nogal bedrukt.

MARCEL *(terzijde)* Een rasacteur.

VERA Wie?

MARCEL *(betrukt)* euh... Robert De Niro.

VERA Robert De Niro?

MARCEL Ja... euh... die heeft dat blijkbaar ook gehad.

VERA Het resultaat van uw bloedonderzoek?

MARCEL Nee. De ziekte die ik heb, *Temperatura Electica*. Maar slechts heel kort hoor. Zo kort dat ze dat zelfs niet in de pers hebben gezet.

VERA En hoe weet jij dat dan?

MARCEL Ik zag dat.

VERA Wanneer?

MARCEL Toen dat hij in die film meespeelde. Hoe noemt hij ook alweer? Ge weet wel, waarin dat hij daar dat gezicht trekt naar die andere madam... *(een kleine imitatie volgt)* Ja, ik kan er nu net eventjes niet opkomen. Ge zag gewoon dat hij ziek was geweest.

VERA Gij ziet toch nooit naar films?

MARCEL Ja zeg. Is dit een kruisverhoor. Gij zij nog erger dan heel de gemeenteraad samen.

VERA *(dubbel)* Ik was gewoon heel geïnteresseerd in uw verhaal.

MARCEL Hoe lang geleden heeft Koenraad al gebeld?

VERA Dat zal toch al wel een half uur geleden zijn.

MARCEL Dan zal hij stilaan wel hier zijn. Het is vijf minuten rijden van de Van Schoonbekerstraat naar hier.

De bel gaat. Marcel wil recht komen maar laat zich vallen als hij beseft dat hij zogezegd ziek is.

MARCEL Als ge van de duivel spreekt.

VERA Ik zal hem eens gaan binnenlaten.

MARCEL En zeg maar dat hij ineens naar hier komt. Ik wil die uitslag wel kennen.

VERA Afjager.

Vera gaat Koenraad halen.

MARCEL Dat is toch een echte acteur die Koenraad. "Hij klonk een beetje bedrukt". Ha! En het goeie is dat Vera er volledig mee weg is. Ik krijg bijna spijt als ik Vera zo zie. Bijna. Maar ja, ik kan er nu niet meer tussenuit. En ik wil er ook niet tussenuit. Het is veel te leuk om bediend te worden. En gelijk elke politieker kan ook ik een pakje acteren. Ik speel elk genre van ziekte, van verkoudheid over mazelen tot malaria.

Vera komt binnen met Koenraad. Marcel faket zittend een hevige hoestbui.

MARCEL Kuch, kuch, hoest, hoest, ...

VERA Oei, hij heeft het weer.

KOENRAAD Ja. Het is een complex geval.

VERA Ge hebt het toch over zijn ziekte?

KOENRAAD Jaja, over Marcel.

MARCEL Uch, ... Ja, watte zeg. Ik kom er bijna niet meer uit.

KOENRAAD Ik zal eens flink op uw rug kloppen. Misschien dat het dan betert.

Koenraad klopt nogal stevig door:

MARCEL Niet zo hard. Zeg! Gij zou iemand nog in het ziekenhuis kloppen. Ik moet subiet nog meer hoesten.

VERA Niet flauw doen. Het is voor uw eigen goed dat er eens flink op geklopt wordt. Slaagt maar zo hard ge nodig acht, Koenraad.

MARCEL Maar moet dat dan zo hard? Ik heb al een zwakke rug van al dat liggen. Het is al gedaan.

VERA Tut, tut. Geen gemaar. De dokter weet wat goed voor u is.

KOENRAAD Ja. Laat mij gewoon maar even doen. Ik heb nog wat te vereffenen.

MARCEL Stop. Het is over. Het is over!

KOENRAAD Ziet ge dat het werkt.

De rust keert terug. Als Marcel denkt dat het voorbij is, krijgt hij nog een slag van Koenraad. Marcel kijkt hem verbaasd aan.

KOENRAAD Dat wat nog eentje om het af te leren.

Marcel gaat in de zetel zitten om even te bekomen.

VERA Dank u, Koenraad.

MARCEL *(staat recht)* Ja, Merci. Gij hebt mijn longen er bijna uit geklopt.

KOENRAAD Nu niet overdrijven, hé.

MARCEL Wat komt gij hier eigenlijk doen?

VERA Hij heeft uw bloed toch onderzocht?

KOENRAAD Ik heb uw resultaten bij van uw bloedonderzoek. Maar ik wou u de uitslag persoonlijk meedelen. Dat is officiëler.

MARCEL Ha ja, officiëler! Ik begrijp u. *(Marcel gaat met zijn rug naar Vera staan en geeft een knipoog naar Koenraad)* Euh, ik bedoel, ah ja?

KOENRAAD Ik denk dat het best is dat ge even gaat zitten.

MARCEL *(voor zichzelf)* Geweldig.

VERA Doe nu maar wat de dokter u zegt.

MARCEL Ja, ja. Oké. Ik zit.

VERA Nu moet ge even flink zijn.

MARCEL Zeg. Ik ben geen klein kind van 10. Trouwens waarom doet gij zo? Weet gij iets meer.

VERA Nee. Wel, eigenlijk wel ja. Ik weet nu alles al. Ik zag het daarjuist al in Koenraad zijn ogen. *(doet alsof ze het huilen nabij is)* Ik vind het zo erg. Hij heeft mij kort alles verteld.

MARCEL *(recht, tot Koenraad)* Ja lap. Gij verraad u ook altijd. Ik wist dat ik niet op u kon rekenen.

VERA *(uit de tent lokken)* Wat verraden, Marcel?

KOENRAAD He, Marcel. Kalm hé. Ik heb alleen maar tegen Vera...

MARCEL Ach laat het ook maar. Als Vera het al weet moet ge de schijn niet meer hoog houden.

KOENRAAD Ze weet ...

MARCEL Wat? Ze weet wat?

VERA Ik weet de uitslag al.

Marcel zucht van opluchting.

VERA En ik denk dat het best is dat ge gaat zitten.

MARCEL Ik wil staan. Als Koenraad zomaar achter mijn rug over mijn lijf begint te praten wil ik staan.

VERA Marcel ZIT !

Marcel gaat slaafs zitten.

KOENRAAD Ik zal maar niet om de pot draaien. Marcel het gaat niet goed met jou.

MARCEL *(Gespeeld)* Nee. Ik weet het. Erg, hé.

KOENRAAD En nu ben ik echt serieus. Ik heb iets in uw bloed gevonden. Iets dat mij verontrust.

MARCEL Ge hebt gevonden dat ik Temperatura Electica heb zeker? Nu ben ik bang.

KOENRAAD Het is erger.

VERA *(Nagemaakt huilend)* Veel erger...

MARCEL Hoezo erger?

KOENRAAD Het is veel erger nu. Ge hebt een zeldzame bloedafwijking. Uw bloed is aan het uiteenvallen.

MARCEL Nu moet ge ook niet overdrijven Koenraad.

VERA Hij zegt toch gewoon de waarheid? *(Uitlokkend)* Of niet?

MARCEL Gij zijt er mij aan het doorsleuren?

KOENRAAD Ik speel geen spelletjes meer met u, Marcel. Ik hou niemand meer voor de gek. Ge hebt een afwijking in uw witte en uw rode bloedcellen die er voor zorgt dat er elke uur een groot aantal bloedcellen ontbinden. Ik heb het even uitgerekend via de concentratie van het bloedstaal dat we nu hebben afgenomen en ...

VERA Sterk zijn nu, Marcel.

KOENRAAD Het zal niet lang meer duren.

Vera begint gespeeld te huilen.

MARCEL Vooruit, vertel. Ge maakt me bang Koenraad.

KOENRAAD Ge hebt mogelijk nog maar enkele uren te leven.

MARCEL Hahahaha! Dat is een goeie mop. Gij sleurt mij er gewoon door. Gij kunt een zieke mens nogal eens wat aandoen. Ik dacht bijna dat ge het meende. Maar, ... wel, lach dan. Zeg dan: "gefopt". Waar staat die verborgen camera? *(toch wat bang)* Koenraad ge maakt me zenuwachtig. Zeg dat ik niet ziek ben.

KOENRAAD Ik wou dat ik dat kon, maar ik kan niet. Ik denk dat er vanaf nu geen weg meer terug is. Het is de waarheid en als dokter ben ik u verplicht die te melden.

VERA *(ze haalt een zakdoek boven)* Ik vind het zo erg.

Koenraad neemt Marcells hand vast. Die laat het gewoon gebeuren.

KOENRAAD Ik zou zeggen, alvast innige deelname en geniet er nog van.

Trekt zijn hand terug.

MARCEL Ja, zeg. Daar is het nog wel een beetje te vroeg voor. Ik overleef dat wel. Onkruid vergaat toch niet, hé?

KOENRAAD Ik denk toch dat er in uw bloed een goeie onkruidverdelger geslopen is.

MARCEL En hoe heb ik dat opgelopen?

KOENRAAD Moelijk te zeggen. Dat zit deels in uw genen, en dat hangt deels in de lucht. Tezamen, is dat een dodelijke cocktail.

MARCEL Ik word even niet goed. Ik heb een borrel nodig.

Marcel gaat naar de bar en schenkt zich een driedubbele whisky in die hij in één keer leegdrinkt.

KOENRAAD Doe maar.

VERA Dat kan nu toch geen kwaad meer.

KOENRAAD Het zou uw laatste kunnen zijn.

Marcel schrikt van deze boodschap en schenkt zich nog een driedubbele whisky in die hij weer in één keer leegdrinkt. Vera doorbreekt de stilte.

VERA Ja... Wie had dat gedacht.

MARCEL Ik in ieder geval niet. Ik voel mij echt niet goed worden.

VERA Wie had gedacht dat het zo drastisch zou zijn.

MARCEL En wat gaat er met mij gebeuren?

KOENRAAD Dat weet ik niet. De meeste mensen beginnen ijl te worden in hun hoofd. Dat is meestal het begin.

MARCEL *(terwijl hij neervalt in de zetel)* Ik voel dat al. Ik voel mij zo precies draaiërig worden. En daarna?

KOENRAAD Daarna? Daarna gaat het rap. Hevige pijnen, buikkrampen, wie weet. Het is allemaal mogelijk.

Marcel voelt elk ziektebeeld in zijn lichaam.

MARCEL En wat kunt ge er tegen doen?

KOENRAAD Ik zou wel iets willen geven om het leed te verzachten, maar tegen de tijd dat ik dat bij de apotheker ben gaan halen is het misschien al te laat. Ik blijf bij u.

VERA Zo erg kan dat trouwens toch ook niet zijn. Hoeveel pijn kunt ge hebben op een paar uur?

MARCEL Gij vindt dat precies niet erg dat ik hier lig te sterven?

VERA Niet erg. Niet erg. 'tuurlijk dat ik dat erg vind. Maar ik dacht gewoon ...

MARCEL Maar? Maar wat?

VERA Één: ik sta in uw testament en twee: ge hebt een goede levensverzekering. Dat is voor mij al een grote troost.

MARCEL (*venijnig*) Is dat waar ge op uit zij? Geld? Op MIJN geld?

VERA ONS geld.

KOENRAAD Rustig aan. Denk om uw hart.

MARCEL (*kwaad*) Een overlijden brengt het slechtste in de mens naar boven. Lieve tantes en vrolijke nonkels worden schorpioenen en haaien als ze geld geroken hebben. Normaal treurt de partner, maar nee, madam is mijn geld al aan het uitgeven.

VERA Trouwens. Uw laatste hemd heeft geen zakken.

MARCEL Dat zullen we nog wel zien.

VERA Ge kunt de pieren niet omkopen om van uw tenen af te blijven.

MARCEL Onmens! (*krijgt een kramp in zijn hartstreek*) Ah! Godverdomme. Ziet ge dat komt er nu van.

VERA Blijft nu toch eens kalm.

KOENRAAD U opboeien zal het proces alleen maar versnellen.

MARCEL Weet ge, ge moogt het allemaal hebben. Ik hoop dat ge er in stikt!

VERA Dat is vriendelijk. Gaan dat uw laatste woorden zijn tegen uw “teerbeminde” vrouw, die u in deze laatste uren van nood zo gesteund heeft? Wel, merci.

MARCEL (*kalmerend*) Sorry, ge hebt gelijk. Ik moet de laatste uren van mijn leven lief blijven. Zeg, Koenraad, en een second opinion?

KOENRAAD Tegen de tijd dat uw bloed het labo bereikt, is het waarschijnlijk al te laat.

MARCEL Ja lap. Nu ben ik echt bang. Vera, pak mij eens goed vast.

VERA Kom hier mijn zoeteke.

Vera neemt Marcel in haar armen. Hij hangt er als een klein kind bij. Plots.

MARCEL Mijn testament. Ik moet mijn testament aanpassen. Ik moet dat van onzen hond schrappen voor het te laat is.

Marcel gaat haastig op zoek naar het papier, daarbij een warboel achterlatend op het bureau. Vera blijft echter nuchter voortgaan.

VERA Ik denk dat ik in Spanje ga wonen. Ik verkoop heel de boel hier en koop ginder een mooi stulpje met privé-zwembad. Misschien huur ik er wel zo'n jonge Spaanse Poolboy bij.

Marcel heeft het papier verscheurd maar laat nu plots de snippers vallen en bekijkt Vera stomverbaasd aan.

MARCEL Pardon?

VERA *(hem negerend)* Wat wilt gij hebben van Marcel als hij er niet meer is.

MARCEL Ik sta hier ook nog wel bij hoor.

KOENRAAD*(hem negerend)* Ik weet niet. Het is zo mijn stijl niet.

VERA Echt niks?

KOENRAAD Geeft mij anders maar een paar schilderijen. Dat is meestal wel een goede investering.

MARCEL Man, man, man, ...

KOENRAAD Ik zie graag van die jachttafereeltjes.

VERA Pakt ze maar allemaal mee. Dat staat toch niet in mijn Spaanse "hacienda".

MARCEL Het vel van de beer is al verkocht en hij is nog geeneens dood.

VERA Als ge zin hebt, moet je maar eens over en weer komen naar ginder om bij mij in het zwembad te duiken.

KOENRAAD Olé.

MARCEL Hola!

KOENRAAD Spanje is wel ver.

VERA *(Koenraad aanrakend)* Dan blijft ge toch gewoon slapen. Voor veertien dagen of een maand of langer.

MARCEL Over mijn lijk.

VERA Uiteraard, schatje. Ik blijf u trouw zolang ge leeft.

MARCEL Ik zie het. Ge staat Koenraad hier op te vrijen onder mijn eigen ogen.

Koenraad wil zich verdedigen. Marcel geeft hem de kans niet.

MARCEL En gij laat dat zo maar allemaal gebeuren. Ik dacht al langer dat er iets was tussen jullie twee. Een goede vriend zijt gij.

KOENRAAD Zo groots moet ge het nu toch ook niet zien, hoor Marcel. Wij komen gewoon goed overeen, als goede ... goede vrienden, dat is alles.

VERA Ja, dat is alles. Ge moet er niet meer achter zoeken dan twee mensen die elkaar graag in elkanders buurt hebben.

MARCEL Er uit. Onder mijn ogen uit. Laat me alleen.

VERA Het is al goed. Kom Koenraadje. Wij gaan al wat plannen maken.

Vera en Koenraad gaan al giechelend af.

MARCEL Dat is nu toch wel godgeklaagd. Ik lig hier dood te gaan en zij gaan een beetje samenhouden. Dan is de fun er ook snel af. Toen ik nog alsof deed, dan was het leuk, ja. Toen kon er nog goed gelachen worden met zieke mensen.

Marcel is de frustratie voorbij en de angst slaat toe.

Ik had het eigenlijk liever niet geweten. Als ik niet gedaan had alsof, dan had ik geen bloed moeten laten trekken en dan had ik ook niet geweten,...

Ik moet stoppen met denken. Ik word nog zot. Als ik het niet had geweten, dan had ik al feestend het bijltje er bij kunnen neerleggen, maar nu moet ik bang afwachten op de komst van Pietje De Dood.

De bel gaat. Marcel schrikt zich een hoedje. Vera gaat opendoen.

MARCEL Jezus, Maria, Jozef. Dat zal hem toch al niet zijn, zeker. Als je over de duivel spreekt. Ik weet trouwens niet wie ik liever over de vloer zou krijgen, de Duivel of Pietje de dood. Liever geen van de twee, maar als ik toch moet kiezen, liever de duivel. Die brengt misschien nog wat schone vrouwen mee.

Vera komt binnen met Petrick.

VERA Petrick is er. Ik ga terug naar Koenraad. Dag, schatje.

Vera gaat weer af. Marcel bliksemt haar dood.

MARCEL Ha. Gij zijt het. Ik dacht even dat het iemand anders was. Nu ja, veel verschil is er niet.

PETRICK Pardon?

MARCEL Nee, niets. Laat maar. Ik was even luidop aan het denken.

PETRICK Allright. Ik zal maar meteen met de deur in huis vallen. Waar ik voor kom, ik zit met een probleem met de verkiezingen en gij zijt de enige die mij hierbij kan helpen.

MARCEL Huh?

- PETRICK** Ik heb uw hulp nodig. Wel, het is te zeggen, uw raad... Gij zijt precies niet erg geïnteresseerd?
- MARCEL** Wat? Ik? Jawel. Zeg het maar. (*verward*) Uw deur is op uw huis gevallen ...
- PETRICK** Ik kom om gebruik te maken van uw jarenlang opgebouwde kennis.
- MARCEL** Over deuren?
- PETRICK** Maar nee. Over de politiek.
- MARCEL** Ik kreeg al schrik. Ik ken niks van schrijnwerkerij.
- PETRICK** Zijt ge er mee aan het rammelen?
- MARCEL** Nee. Zeg het maar, ik luister.
- PETRICK** Ge moet eens diep nadenken.
- MARCEL** Nadenken?
- PETRICK** Ja, nadenken. Dat kunt ge toch nog.
- MARCEL** Dat zal wel zeker.
- PETRICK** Denkt eens terug aan de tijd dat gij zo oud waart als ik. Uw eerste jaren in de politiek.
- MARCEL** Dat is lang geleden. Kon ik maar terug in de tijd.
- PETRICK** Ik heb ooit eens krantenartikels gezien over dien tijd. Op een bepaald moment was er van alles te doen ...
- MARCEL** Wat was er te doen?
- PETRICK** (*lacherig*) Hoe moet ik dat weten? Ik was er niet bij. (*ziet Marcel piekeren*) Gij zijt er precies ook niet bij, vandaag. Voelt ge u niet goed? Moet ik morgen terug komen?
- MARCEL** Ik heb juist slecht nieuws gekregen.
- PETRICK** Vertel het eens.
- MARCEL** Ik ben zwaar ziek.
- PETRICK** Dat hebt ge mij al verteld.
- MARCEL** Het is erger geworden.
- PETRICK** Nog erger?

MARCEL Er zijn, hoe zal ik het zeggen, complicaties.

PETRICK (*lacherig*) In uw kopje zeker?

MARCEL Nee. Echt.

PETRICK Ja. Dat bedoel ik ook.

MARCEL Laat maar. Mijn tijd is te kostbaar om te discutenen. Over enkele ogenblikken ga ik dood.

PETRICK Serieus?

MARCEL Ge hebt mij goed gehoord.

PETRICK Dat gaat ook snel. Begin deze week waart ge nog kerngezond. Dan zou je nog zo naar de Dominicaanse gaan om achter de meisjes te lopen. Enkel uren later blijkt je een zeldzame, mysterieuze ziekte te hebben die mij klauwen vol geld kost en een paar dagen later staat ge plots al met één been in uw graf.

MARCEL Ik denk dat het tweede been ook al half over de rand staat. Het kan verkeren...

PETRICK Het is te zeggen. Wat is er dan aan de hand?

MARCEL Mijn bloedcellen vallen blijkbaar uit elkaar.

PETRICK Moet ik een dokter bellen?

MARCEL Die is er al. Die ligt boven met mijn vrouw te ... En fin. Mijn bloed is aan het verwateren.

PETRICK Dat moet pijnlijk zijn? Hebt ge daar last van?

MARCEL Nee. Ik voel niks.

PETRICK Oei. Verlamningsverschijnselen?

MARCEL Nee. Gewoon. Ik heb er geen last van.

PETRICK En hoe komt ge daar aan?

MARCEL Geen flauw idee. Ergens opgedaan bij een reis naar hier of ginder? Ik weet het niet. Het speelt ook geen rol. Ik zit er wel mee voor de rest van mijn leven.

PETRICK Dan is het probleem snel opgelost. Het is toch niet besmettelijk?

MARCEL Ik zou maar op passen als ik u was.

Petrick deinst achteruit.

PETRICK Is er iets wat ik voor u kan doen?

MARCEL (*verslagen*) Nee. Het is allemaal te laat. Vandaag is mijn laatste werkdag hier op aarde. En wat voor ene. Ik kan mij niet concentreren. Mijn hele leven spookt door mijn hoofd. Het is alsof ik van een andere planeet kom.

PETRICK Ja. Maak zoiets mee. Wel, ge moogt weten dat ik dat heel erg vind voor u.

MARCEL Merci. Voor wat kwam je eigenlijk?

PETRICK Ach laat maar. Misschien heeft het dan allemaal geen zin meer.

MARCEL Nee, vertel.

PETRICK Zoals ik u dus al probeerde te vertellen, zit ik met een probleem waarover gij eens diep in uw geheugen moet graven om een oplossing te vinden.

MARCEL Daar heb ik nu geen tijd voor. Komt morgen maar eens terug.

PETRICK Nee, nee. Niet met mij. Het heeft trouwens met uw overwinning te maken.

MARCEL Had dat dan meteen gezegd. Over wat gaat het?

PETRICK Ge moet eens diep nadenken. Er is ooit in het verleden een Liberaal geweest, maar het zou ook een groene of een Christen-democraat geweest kunnen zijn, dat weet ik niet meer, die er in geslaagd was om via één of ander obscure wet een motie in te dienen die het toelaat om bepaalde personen een soort van voorsprong te geven, extra stemmen of zoiets. En het toenmalige bestuur heeft dat toen aangenomen. Pas op, dat was wel een uitzondering toen.

MARCEL Man, waar komt gij mee af? Dat is iets van jaren geleden.

PETRICK Ja, wat zit ik hier nu al heel de tijd te zeggen? Ik weet dat sindsdien de wetten wat zijn aangepast en dat het niet meer zo makkelijk zal zijn, maar ik denk dat die tactiek moet kunnen slagen. Als we weten wie dat die motie heeft ingediend, kunnen we die wet terug opsporen en zien of we hetzelfde trucje nog eens kunnen toepassen op de komende verkiezingen.

MARCEL Het is toch voor mij dat ge dat doet?

PETRICK Of course. Voor wie anders?

MARCEL Dan is het goed.

PETRICK Denkt ge dat ge nog weet wie dat die motie heeft ingediend?

MARCEL Nee. Maar nu dat ik u er zo over bezig hoor, er staat mij wel iets van voor. Ge moet maar eens in mijn knipselarchief neuzen als ik er niet meer ben. Daar zit vast wel een of ander artikel in over die gast.

PETRICK Thanks, Marcel, ik ben u dankbaar.

MARCEL Weet ge wat. Ge moogt mijn hele archief hebben. Ik zet u mee in mijn testament. Vera is er toch niets meer mee. Die gaat met Koenraad verhuizen naar Spanje.

PETRICK Spanje. Ik vind dat daar altijd te veel Belgen zitten.

MARCEL Hallo. Vera en Koenraad. Ik ben nog niet koud en zij zitten al reisplannen te maken over het warme Spanje.

PETRICK Oh, dat. Ja. Nee, dat vind ik ook niet kunnen natuurlijk. Nee. Absoluut niet te tolereren!

MARCEL Het is al goed, slijmbal.

PETRICK Wat moet ik anders zeggen? Voor die paar dagen die u nog resten.

MARCEL Paar dagen? Als ik het einde van de dag haal zal het een wonder zijn. Die gedachte maakt mij zo bang.

Petrick veert recht richting Marcel.

PETRICK You need a hug! Kom hier.

MARCEL Laat het uit,hé. Er zijn grenzen. Ooit gehoord van waardig sterven?

PETRICK Goed. Ik zal Vera even halen voor die knuffel.

Petrick staat wat ongemakkelijk te draaien.

Maar ik, euh, ja, ik wil wel langer blijven, maar ik heb nog een paar politieke besprekingen, the show must go on, nietwaar? Dat is wel vervelend, nu.

MARCEL Het is goed. Ga maar.

PETRICK Ik zal u missen.

MARCEL Ik u ook, jongen. Ik u ook.

PETRICK Enfin. Euh, Marcel, ik ben hier niet goed in.

MARCEL Dat hoor ik.

PETRICK Vaarwel dan maar zeker.

MARCEL Wij zullen elkaar niet meer levend tegenkomen.

PETRICK *(barst bijna in tranen uit)* Nee!

MARCEL Hou u recht. Gij gaat er komen. Ik geloof in u.

PETRICK Merci, Marcel. Dat is nu het mooiste wat men mij al gezegd heeft in jaren.

Petrick gaat snikkend af. Hij komt snel terug en geeft Marcel toch een grote knuffel. Deze laat het hem even overkomen. Daarna gaat Petrick snikkend weer af.

MARCEL Een goede jongen, hoor. Daar niet van. Heeft alleen voor de verkeerde kleur gekozen.

Marcel zit dwaas voor zich uit te staren. Even later komen Vera en Koenraad binnen, beiden een beetje kleurrijker, meer zomers aangekleed dan voorheen (hawaiïhemd, zonnebril in het haar, ...).

VERA Die had het zwaar te pakken. Wat hebt gij er tegen gezegd? Petrick had tranen in zijn ogen.

MARCEL Die vind het ten minste erg dat ik dood ga. Dat kunnen we van jullie twee niet zeggen. Van uw vrouw en uw beste vriend moet ge het hebben.

VERA Wij vinden dat ook erg. Maar ik probeer daar tegen te vechten. Ik verwerk dat op mijn manier op.

KOENRAAD Vera is het stadium van negatie al lang voorbij. Zij heeft haar lot aanvaard en probeert er het beste van te maken. Dat is een volstrekt normale houding in geval van een overlijden.

MARCEL In geval van een overlijden wel ja! Maar ik leef dus nog wel.

VERA Nee. Ge hebt gelijk. Sorry. We zijn misschien wat te voorbarig geweest.

MARCEL Ik ben blij dat ge dat eindelijk door hebt.

VERA Kom hier, mijn ventje. Ik zal u eens lekker verwennen de laatste uren van uw leven.

MARCEL Dat trekt er meer op.

KOENRAAD Als er iets is dat ik kan doen?

MARCEL *(neemt een aanvallende houding aan)* Van mijn vrouw afblijven.

VERA Kom, kom. Boei jezelf toch niet op.

Vera zet Marcel in de zetel.

Zand er over. Al is dat op dit moment misschien niet de beste uitdrukking. Kom hier. Ik zal u eens een goeie borrel inschenken. Hier. Moet ge nog een kussentje hebben voor achter uw rug?

MARCEL Nee. Het zal wel gaan.

VERA We zullen bij u blijven, deze laatste momenten. Hoe lang heeft hij nog?

KOENRAAD Volgens mijn berekeningen op dat bloedstaal, zou hij binnen exact (*kijkt even rekenend op zijn horloge*) twee minuten dood moeten zijn.

MARCEL Tw...e...e, ik, euh, ... wat. Twee minuten? Dat kan niet. Daarjuist was dat nog langer. Dat mag niet.

KOENRAAD Ik vrees dat het niet anders is.

MARCEL Ik wil mijn mama.

VERA De mama staat hier, jongen. Ik begeleid je wel de komende anderhalve minuut.

MARCEL Ander, slik, half. De tijd vliegt hier precies wel heel snel.

KOENRAAD Ja. De tijd wacht op niemand.

MARCEL Ik, ik zou van deze laatste anderhalve minuut...

VERA (voortdurend op haar polshorloge kijkend) Minuut.

MARCEL Van deze laatste minuut gebruik willen maken om nog even iets te zeggen. Koenraad, gij zijt altijd een vriend van mij geweest. Wij kennen elkaar al lang, heel lang. Ik deed daarnet wel jaloers over jullie twee, maar ik zie mijn vrouw ontzettend graag. Aan mij heeft ze niet veel gehad. Ik zat altijd op café of op mijn bureau. Ik zou echt willen dat jullie samen er iets van maken. Al is dat in Spanje. Ik hoop alleen dat...

VERA Dertig seconden.

MARCEL (*versnelt*) Dat jullie mij niet te snel vergeten zijn. Ik weet het wel, ik heb niet veel gedaan waarvan je kan zeggen: "goh, dat is nu wel iets dat Marcel goed heeft gedaan", maar ik bedoel, ... ik bedoel, ... als ge daar in Spanje gelukkig ligt te zijn op het strand, denkt af en toe eens eventjes terug aan mij.

VERA Tien, negen, acht, zeven, ...

Marcel neemt bang de hand van Vera vast.

MARCEL slik, salut. Ik ga jullie missen.

VERA Drie, twee, één, ...

De hand van Marcel valt uit die van Vera. Er wordt in stilte gewacht. Er gebeurt niets. Dan opent Marcel één oog, het andere, kijkt naar Vera en Koenraad en zijn eigen lichaam.

Vera schudt met haar horloge om te zien of ze nog werkt. Koenraad gaat aan Marcel's pols voelen en kijkt zijn ogen en temperatuur na. Marcel zelf wacht bang af. Na een tijdje blijkt er niets gebeurd te zijn.

MARCEL Euh, Koenraad, wat nu?

KOENRAADIk weet het niet. Gij zijt bij mijn weten het eerste geval dat zichzelf overleeft. Dit kan medisch gezien niet.

MARCEL Misschien een foute diagnose?

KOENRAADDe signalen waren overduidelijk.

MARCEL Misschien zijn de bloedstalen verwisseld? Ge hebt u misschien van dag vergist.

KOENRAADNee, dat kan niet. Ik heb ze zelf naar het labo gereden en getest.

Vera staat ondertussen achter Marcel met haar handen “troostend” op zijn schouders.

VERA Misschien moeten we een handje helpen?

MARCEL How, How, How. Wacht! Misschien ben ik wel gezond.

KOENRAADDat kan niet. Dat mag niet.

MARCEL Hoe weet gij dat zo zeker?

KOENRAADDat is toch iets waar de wetenschap niet aan mag twijfelen. Gij zijt, gij zijt dood. Een levend lijk.

MARCEL Nu niet overdrijven.

KOENRAADIk kan het nog altijd niet geloven. Nu zit ge dus pas echt in de problemen.

VERA Gij had al lang niet meer mogen leven. Dan had dat allemaal geen probleem geweest. Maar nee, mijnheer moest weer eens dodelijk ziek zijn en niet dood willen gaan.

KOENRAADIk kan het nog altijd niet geloven.

MARCEL Geloof het maar. Ik ben helemaal niet dood. Ik voel mij springlevend.

VERA Koenraad heeft mij zelf de uitleg gedaan. Temperatura Electica is een ziekte die begint met verschillende symptomen die daarna uw bloed doet afbrokkelen of zo iets. Het is niet dat ik daar veel van begrepen heb, maar wat ik wel begrepen heb is dat je er van dood gaat. Maar gij dus niet.

MARCEL *(venijnig)* Nee, spijtig hé. Ik voel mij zelfs niet ziek meer.

VERA Ja. Ik had zo gedacht dat die, die Temperatura Electica, dat die ziekte uw einde zou betekenen.

MARCEL Die Temperature Electica heeft hier helemaal niets mee te maken.

VERA Jawel. Koenraad heeft het mij allemaal uitgelegd.

MARCEL Knappe dokter zijt gij.

KOENRAAD Het is niet wat ge denkt.

VERA Het is allemaal begonnen met uw ziekte. Die heeft uw bloed doen uiteen vallen.

MARCEL *(in het vuur van de discussie)* Och. Temperatura Electica bestaat zelfs helemaal niet. Dat is iets wat ik heb verzonnen, samen met uwe lekkere lover daar...

KOENRAAD Euh, Marcel...

MARCEL Dat is iets... *(Marcel beseft zijn bekentenis)*... ik ... ha. Dat ... ja. Nu is het er uit, zie.

VERA Pardon?

MARCEL Ik ... ik was helemaal niet ... ziek. Die Temperatura Electica was iets dat ik verzon, om niet meer aan de verkiezing te moeten deelnemen. Ik WAS niet ziek. Tot mijnheer hier iets vond in mijn bloed. Had ik niet gedaan alsof ik ziek was, had ik ten minste in alle rust kunnen sterven.

VERA Gij hebt mij dus al heel de tijd wat voor staan liegen?

MARCEL Een bekentenis op mijn sterfbed.

VERA *(ingehouden woede)* Plezant!

MARCEL Ik dacht dat gij dat wel plezant zou vinden... *(ziet de boze blik van Vera)* achteraf?

VERA Plezant? Gij dacht dat ik het wel plezant zou vinden om uw slaafje te zijn, om de hele dag voor u te moeten zorgen en uw gejammer en geklaag te moeten aanhoren. Gij dacht dat ik zoiets "plezant" zou vinden?

MARCEL Ja, ha, misschien niet plezant. Maar toch wel leuk? *(Vera blijft bliksemen)* Ook niet een klein beetje... lollig?

VERA Marcel!

MARCEL Ja, zoeteke?

VERA Ik moet toegeven, ik had medelijden met u in het begin. Gelijk dat ge daar lag, ziek te zijn. Mijn moederinstinct wou u verzorgen. De eerste dagen heb ik met plezier eten voor u gemaakt, u gevoederd en u in en uit de zetel geholpen, uw slofjes klaargezet en uw glaasjes whisky bijgevuld. Maar langzaam begon mijn frank te vallen. Er klopte iets niet. Ge deed anders. Ge deed zo raar. Ge waart niet zo kleinzerig en flauw als anders. En ineens had ik het door. Gij waart niet ziek. Gij deed maar alsof. Ik wist niet waarom, maar ik had u wel kunnen wurgen.

MARCEL Hola. Voorzichtig met een stervende mens.

VERA Stervende mens? Zo'n vaart zal het wel niet lopen. Nietwaar Koenraad?

KOENRAADIk denk het ook niet.

MARCEL Nu ben ik eventjes niet mee.

VERA Ik ben diezelfde avond naar Koenraad gereden. Met een fles champagne.

KOENRAADMarcel, daar kon ik niks aan doen.

VERA Welgeteld twee glazen later is hij gebroken. Hij heeft me alles opgebiecht.

MARCEL Merci, jongen, merci.

KOENRAADMarcel, daar kon ik echt niks aan doen.

VERA Dit kon ik niet laten gebeuren. Ik wou u een lesje leren. Een koekje van eigen deeg. En samen met Koenraad heb ik het plannetje bedacht van dat bloed. Wij hebben het spelletje gewoon meegespeeld.

Marcel evolueert van onbegrijpend naar opgelucht.

MARCEL Bedoelt ge dat ik niet echt ...?

KOENRAADNee, natuurlijk niet.

MARCEL Ik ga niet dood?

VERA Voorlopig nog niet.

MARCEL En mijn bloed valt niet meer uiteen.

VERA Zij gerust, ge zij zo gezond als een vis.

MARCEL Gelukkig. Dat is echt waar een pak van mijn hart. Ik kreeg al even schrik. Maar echt schrik, hé.

VERA Dat was de bedoeling. Ik hoop dat ge uw lesje geleerd hebt?

MARCEL Ja. Alé, vooruit. We klappen er niet meer over.

VERA Nee, nee. Zo snel kom je er niet van af. Ik vind dat een kleine verontschuldiging hier wel op zijn plaats is.

MARCEL Ja, schatteke. Mijn lief zoeteke. Wat moet ik zeggen. Ge weet dat ik maar een grapje maakte, hé.

VERA Wel?

MARCEL *(als een klein kind)* Hum, sorry. Ik zal het nooit meer doen.

VERA Het is te hopen, anders nipp ik persoonlijk uw strot dicht. En ik wil een reis naar de Dominicaanse Republiek cadeau krijgen.

MARCEL Weet gij wat dat kost?

VERA Gaan we moeilijk doen, misschien?

MARCEL Nee. Oké dan.

De bel gaat. Vera gaat open doen. Marcel valt Koenraad aan.

MARCEL Zeg, lekkere. Ik dacht dat gij kon zwijgen. Medisch beroepsgeheim is u niet bekend zeker.

KOENRAAD Het was niet gemakkelijk. Ze heeft mij gedwongen.

MARCEL Gedwongen. Dat zal wel.

KOENRAAD Nee, echt. Ik ...

MARCEL Godverdomme.

Marcel stikt zijn woorden als hij de gang in kijkt en ziet wie er binnen komt. Hij gaat voor dood in de zetel liggen, de handen devoot gevouwen. Koenraad begrijpt niet wat er gebeurt. Petrick komt met Vera binnen. Hij heeft een rouwkrans mee.

PETRICK Ik stoort toch niet. Ik dacht ...

VERA Nee, kom maar binnen.

PETRICK Mijn innige deelname alvast voor allebei. Ik heb alvast een bloemetje meegebracht voor de overledene.

VERA Merci, maar ik denk niet dat we daar nog iets aan gaan hebben.

PETRICK Nee, ik begrijp dat bloemen geen troost kunnen bieden, maar ...

VERA Ik bedoel ... Marcel, zeg eens vriendelijk dag tegen de mensen.

PETRICK Vera, ik begrijp dat ge de gedachte levend wil houden, maar ...

VERA Nee, nee, kijk eens wie dat er hier is!

Marcel tracht het zo lang mogelijk vol te houden. Vera dwingt hem door hem op de handen te slaan.

VERA Marcel!

MARCEL Ha, dag Petrick.

PETRICK Marcel? Voor een dode ziet ge er wel nog heel goed uit.

MARCEL Ik, euh, ben niet dood.

VERA *(dwingend tot Marcel)* Hij is zelfs niet ziek.

MARCEL *(groene lach)* Ik ben zelfs niet ziek.

PETRICK Ik kan niet volgen.

MARCEL *(lacherig)* Dat is eigenlijk heel grappig begonnen. Koenraad hier, en Veraatje, die ik zo graag zie, elke dag meer, die hebben mij bang willen maken en gedaan alsof ik ziek was. Maar dat was dus helemaal niet zo. Ja, die twee ...

VERA *(blijft streng)* En waarom hebben we dat gedaan, Marcel?

MARCEL Ja, dat is nog grappiger.

PETRICK Nog grappiger?

MARCEL Het zit namelijk zo, ik, wel, die Temperatura Electica, dat had ik ook verzonnen. Om aan de verkiezingen te ontsnappen.

PETRICK Ha zo. Heel grappig vind ik dat eigenlijk niet.

MARCEL Nee?

PETRICK Nee. Gij weet niet wat een bom geld mij dat gekost heeft zeker? Ik heb juist voor de tweede keer een totaal nieuw verkiezingsprogramma gemaakt en allemaal nieuwe flyers laten drukken. En die kan ik ook weer allemaal de vuilbak in gaan kieperen. Het was beter geweest dat ge u gewoon had teruggetrokken.

MARCEL *(klein)* Ja weet ge ... Ik kon mij toch niet gewoon terug trekken?

PETRICK Waarom niet?

MARCEL *(sterker)* Stelt u dat gezichtsverlies eens voor.

PETRICK Gezichtsverlies? Man, hoe kunt ge mij nu staan beliegen, terwijl ik alles voor u gedaan zou hebben. Alles.

MARCEL Ja, dat ...

PETRICK Man, dat had ik nu niet verwacht van u. Dat vind ik zo laag bij de grond. Ik ben zwaar teleurgesteld in u.

MARCEL Terecht.

PETRICK Dat kost mij klauwen vol geld.

MARCEL Sorry.

PETRICK Ik noem dat regelrecht misbruik van vertrouwen! Doet gij dat met uw kiezers ook?

MARCEL (*alert*) Die moeten dat toch niet weten.

PETRICK Nee? Ik vind dat zij het recht hebben om dat te weten. Die zijn waarschijnlijk ook jarenlang bedrogen door u.

MARCEL Het is echt waar de eerste en de laatste keer geweest.

PETRICK Hoe moet ik u nog geloven. Hoe moeten kiezers nog in de waarheid geloven?

MARCEL We zwijgen er over. Dan heeft niemand er nog last van.

PETRICK Zijt ge zot? Ik stap hiermee naar de pers. Salut.

Petrick gaat naar de deur. Vera houdt hem staande.

VERA Petrick. Doe dat niet, jongen.

PETRICK Geef mij één goeie reden om dat niet te doen.

VERA Ik, bijvoorbeeld.

PETRICK Vertel voort.

VERA (*verleid hem*) Hebt gij er al eens aan gedacht hoe hard ik zou lijden onder het publieke gezichtsverlies? Dat kunt ge mij toch niet aandoen?

PETRICK Vera, dat is toch niet ...

VERA Als ge Marcel door het slijk wilt halen, dan spettert de modder ook op mijn gezicht.

PETRICK Misschien heb je gelijk.

MARCEL (*recht*) Misschien helpt het als ik mijn excuses aanbied.

PETRICK Dat helpt een beetje.

MARCEL Petrick, het spijt me echt dat ik je zo misbruikte. Had ik geweten dat je er zo onder zou lijden, ik had het niet gedaan.

PETRICK Appology accepted. Maar daarmee heb ik mijn onkosten nog niet terug.

MARCEL Die betaal ik wel.

PETRICK Nu hoor ik u praten, zie.

MARCEL En als ge wilt, zal ik u steunen. Gelijk een tandem. Ik zal u zelfs aanbevelen bij mijn partij. Dat komt wel in orde.

PETRICK Thanks. Eigenlijk zijt gij een goeie vent.

KOENRAAD Legt er nu ook niet te veel eieren onder, hé.

PETRICK Nee, nee. Ge moogt gerust zijn. Ik hou hem in het oog.

VERA Wat denkt ge? Gaan we dit eens doorspoelen met een goed glas champagne?

KOENRAAD Als er champagne is, dan ben ik uw man.

MARCEL Ik dacht dat we dat al uitgeklaard hadden? Ik hoop tenminste dat Vera nog wat bij mij blijft.

KOENRAAD Dat was figuurlijk bedoeld. Dat van Vera en mij, dat hoorde bij het complot.

MARCEL Dan is het goed.

VERA Komaan venten. Marcel doet er ene op.

MARCEL Maar ik heb geen centen ...

VERA Niet zagen, Marcel.

MARCEL Nee. Oké. Komaan.

====EPILOOG=====

Iedereen gaat af. Vera als laatste. De telefoon gaat. Vera komt terug binnen en neemt de hoorn op.

VERA Hallo. Met de De Wit. U hebt met mijnheer De Wit gepraat over de Van Schoonbekestraat? Invoeren van een enkelrichting? Ja. Mijne man is thuis. Ik zal hem even roepen. Ogenblikje ... Marcel! Iemand voor u.

MARCEL Wie is het?

VERA Een of andere dame uit de Van Schoonbekestraat.

MARCEL Het is niet waar, hé. Ik, pff ... Zeg maar dat ik ziek ben.

VERA Marcel!

MARCEL Sorry. Euh, grapje? Ok, geef maar hier.

VERA Wij vertrekken al, hé.

Marcel zit enorm verveeld met de telefoon. Vera gaat alvast door. Het gesprek aan de telefoon verloopt zonder woorden terwijl het licht uitdooft.

EINDE

Volgende 2 scènes kunnen als proloog en epiloog gebruikt worden.

Zo kan een extra rol van Els Kistenmaker worden toegevoegd.

In dat geval dient het deel voor de eerste ===== en na de tweede ===== vervangen te worden door respectievelijk de proloog en de epiloog.

PROLOOG

Marcel komt binnen met de krant onder zijn arm Hij gaat achter zijn bureau zitten. Achter hem volgt een jonge, deftige dame die hem iets wil vragen. Marcel is niet geïnteresseerd maar zit het uit als verplicht nummer.

ELS Ik hoop dat ik niet stoof?

MARCEL (*verveeld*) Eigenlijk wel, zoals elke keer als je hier staat, maar ja, ge staat hier nu toch. Dus, wat is het deze keer, juffrouw Kistenmaeker?

ELS Mevrouw. Het is mevrouw Kistenmaeker. Ik ben getrouwd.

MARCEL Op uw leeftijd al getrouwd? Dan vloog ik nog van bloemeke naar bloemeke, als ge begrijpt wat ik bedoel. Haha! Ik ben pas op mijn vijfendertigste aan de ketting gelegd.

ELS Ik ben gelukkig getrouwd, al meer dan twee jaar.

MARCEL (*ironisch*) Zo lang al? Dat “gelukkig” verandert nog wel.

Marcel lacht om zijn eigen mop. Els geeft geen reactie.

MARCEL (*verdergaand*) Voor wat is het deze keer? Zeg het nu maar, mijn tijd is kostbaar, begrijpt ge?

ELS Dat begrijp ik zeker. Ik wil het hebben over mijn hondje.

MARCEL Uw hondje deze keer... Dat zou ge beter contact opnemen met een veterinaire. Ik ben bevoegd voor veel zaken, maar niet voor het welzijn van de beestjes.

ELS En over de Van Schoonbekerstraat.

MARCEL De Van Schoonbekerstraat? Ik ben niet mee. Wat heeft dat met uw hondje te maken?

ELS Mijn hondje is aangereden in de Van Schoonbekerstraat.

MARCEL Oei. Dat is niet prettig. Was het een grote...

ELS Een chihuahua.

MARCEL ... auto die uw hondje heeft aangereden?

ELS Het was zo'n minibusje.

MARCEL Toch niet te veel schade?

ELS Aan mijn hondje?

MARCEL Aan dien auto!

ELS Het was een chihuahua...

MARCEL Ça va dus.

ELS Maar hij was wel dood. Op slag.

MARCEL Die chauffeur?

ELS Mijn chihuahua.

Els begint te snorren. Marcel rolt met zijn ogen.

MARCEL Spijtig. En wat verwacht gij nu van mij? Ik kan hem niet terug tot leven wekken, hé.

ELS Dat vraag ik ook niet.

MARCEL Ik zie er misschien wel zo uit, ik ben God niet, hé. Haha!

ELS *(kordaat)* De verkeersveiligheid moet omhoog daar in de straat. Ik wil dat u de Van Schoonbekerstraat enkelrichting maakt. Van de Markgravelei naar de Lange Lozannastraat.

MARCEL Enkelrichting? Van de Markgravelei naar de Lange Lozannastraat?

ELS Ja. Die straat is veel te breed en er wordt veel te snel gereden. Die chauffeur van dat minibusje heeft mijn chihuahua zelfs niet gezien. Daar ben ik zeker van. Hij was juist bezig met zijn kakske.

MARCEL Die chauffeur?

ELS Mijn hondje...

MARCEL Ge had hem toch aan de leiband hangen?

ELS Natuurlijk. Altijd. Altijd als we gingen wandelen, deed ik hem zijn leibandje aan. En als hij dan moegewandeld was, mocht hij altijd in mijn handtasje zitten. Echt schattig hoor.

MARCEL *(lezend in de krant, geen interesse)* Mmm...

ELS Maar die Opel reed zo snel dat ik geen kans kreeg om hem terug te trekken.

- MARCEL** *(terzijde)* Dat had uw vader misschien beter gedaan.
- ELS** Pardon?
- MARCEL** *(snel woorden zoekend)* Dat dien dader stil had moeten staan. En gij denkt dat het invoeren van enkelrichting de problemen daar zou oplossen?
- ELS** Natuurlijk. Dan is er meer ruimte voor voetpad.
- MARCEL** Ah. Madam wenst meteen een volledige heraanleg?
- ELS** Dat is toch de logica zelve? Als ge de straat niet versmalt, gaan ze er nog sneller rijden.
- MARCEL** Tja, dat moet onderzocht worden. Ik zal zien wat ik kan doen. Nog iets?
- ELS** Moet u dat niet opschrijven?
- MARCEL** *(tikt op hoofd)* Dat zit hier... als gebeiteld in beton.
- ELS** U gaat er toch echt iets aan doen?
- MARCEL** Dat is beloofd. Onze partij is er toch om de mensen te helpen, nietwaar...
- ELS** Oké dan.
- MARCEL** Verder nog iets, MADAM Kistenmaeker?
- ELS** Nee.
- MARCEL** Bon. U vindt vast de weg wel naar buiten?
- ELS** Euh... ja.
- MARCEL** Dat is zoals ge gekomen zijt, maar dan achterstevoren. Haha.
- ELS** *(schuchter lachje)* Oké. Dag dan.

Ze steekt haar hand uit. Marcel leest in zijn krant en reageert niet. Els aarzelt en gaat dan af. Als ze weg is, valt plots zijn frank en loopt hij haar achterna tot aan de deur.

MARCEL Oh ja. Denkt aan mij bij de volgende verkiezingen, hé.

Hij staart haar even na.

MARCEL *(tot publiek: imiteert Els)* Mijn hondje, mijn hondje. *(terug gewoon)* Dat is meer een rat, ja. Die vraagt godverdomme of ik een heel straat wil aanleggen omdat haar kemelharen sloef op poten is aangereden. Ha. Die Madam Kistenmaeker, dat is nu echt het voorbeeld van wat ze een beroepsklaagster

noemen. Die heeft de godganse dag niks anders te doen dan zagen en klagen over elke scheid die hier gelaten wordt en ze denkt dat ze een oplossing heeft voor alles wat hier scheef loopt in 't stad. Precies een politieker. Elke week is er wel iets anders. Dan staat ze hier ineens voor de deur met een melding over straatverlichting die overdag brandt, dan is het weer een ellenlange klachtenbrief over straatlawaai, dan weer een telefoontje over hangjongeren 's nachts. Zagen dat die kan... Echt zagen... Madam Kistenmaeker... Ze zouden beter voor haar een kist maken.

EPILOOG

Iedereen gaat af. Vera als laatste. Marcel blijft achter in de kamer om te bekomen van zijn avontuur en doet zijn kamerjas en sloeffjes uit. Een tel later staat Vera weer in de kamer.

VERA Zeg...

MARCEL Ja, ja, Vera, ik kom.

VERA Dat is het niet. Er is iemand die u wil spreken.

MARCEL Wie is het?

VERA Ik weet het niet. Iemand die met u wil spreken over de Van Schoonbekestraat.

MARCEL *(bevriest)* Toch niet Els Kistenmaeker?

VERA Zou kunnen...

MARCEL Zeg maar dat ik ziek ben.

VERA Marcel!

MARCEL *(beseft zijn fout)* Grapje hé...

VERA Wij zijn al weg, hé.

Vera gaat af. Marcel zakt diep in zijn zetel weg als Els weer binnen komt.

ELS *(gedreven)* Mijnheer De Wit.

MARCEL *(De haren in zijn komen omhoog)* Els Kistenmaeker.

ELS Ik heb gehoord dat u zo ziek bent geweest. Was het erg?

MARCEL Tja... lang verhaal.

ELS Hopelijk is het beter nu?

MARCEL Ça va. Ça va.

ELS Daar ben ik blij voor.

MARCEL Voor wat is het?

ELS Ik heb eens zitten nadenken.

MARCEL Oei. Ge hebt uw eigen toch geen pijn gedaan?

ELS Over de Van Schoonbekestraat.

MARCEL *(Zucht)* Het is niet waar...

ELS Ja. Ik ben er nu een paar keer door gewandeld met mijn nieuw hondje. Ik heb nu een nieuw hondje. Het is te zeggen, hondje... Een Sint-Bernard. Dat is een veel groter hondenras dan een chihuahua, mocht ge dat niet weten. Zo'n type hond zien de auto's veel beter als ze door de Van Schoonbekerstraat rijden en dan kunnen ze ten minste tijdig stoppen. Nu wandelde ik dus gisteren door de Van Schoonbekerstraat, viel mij ineens op dat er in die straat dus eigenlijk geen...

MARCEL *(onderbrekend)* Ik ga er nog een maagzweer overhouden aan die Van Schoonbekerstraat...

Terwijl Els haar uiteenzetting geeft, laat Marcel zijn hoofd zakken en fade het licht samen met haar stem uit.